

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΡΥΘΜΙΖΕΙ ΘΕΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΡΟΧΩΝ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ**

Προοίμιο. Για σκοπούς εναρμόνισης με την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο-
«Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12^{ης} Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά»,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L 376, 27.12.2006, σ. 36.

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Ελευθερίας Εγκατάστασης Παρόχων Υπηρεσιών και της Ελεύθερης Κυκλοφορίας των Υπηρεσιών Νόμος του 2010.

Συνοπτικός τίτλος.

ΜΕΡΟΣ Ι - ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ερμηνεία. 2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια-

«απαίτηση» σημαίνει κάθε υποχρέωση, απαγόρευση, προϋπόθεση ή όρο που προβλέπεται σε νόμο ή κανονιστική διοικητική πράξη ή προκύπτει από τη νομολογία, τη διοικητική πρακτική, τους κανόνες επαγγελματικών συλλόγων ή τους συλλογικούς κανόνες επαγγελματικών ενώσεων ή οργανώσεων που εγκρίνονται στο πλαίσιο της άσκησης της νομικής αυτονομίας τους, εξαιρουμένων των κανόνων που προβλέπονται σε συλλογικές συμβάσεις εργασίας οι οποίες αποτελούν προϊόν διαπραγμάτευσης μεταξύ των κοινωνικών εταίρων·

«αποδέκτης» σημαίνει κάθε φυσικό πρόσωπο ή κάθε νομικό πρόσωπο, κατά την έννοια του άρθρου 54 της Συνθήκης, εγκατεστημένο σε κράτος μέλος, το οποίο χρησιμοποιεί ή επιθυμεί να χρησιμοποιήσει μια υπηρεσία για επαγγελματικούς ή άλλους σκοπούς·

«αρμόδια αρχή» σημαίνει κάθε όργανο ή φορέα που είναι υπεύθυνος στη Δημοκρατία για τον έλεγχο ή τη ρύθμιση δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών, περιλαμβανομένων των διοικητικών αρχών, των δικαστηρίων που ενεργούν με την ιδιότητα αυτή, των επαγγελματικών συλλόγων και των επαγγελματικών ενώσεων ή οργανώσεων, οι οποίοι, στο πλαίσιο της νομικής τους αυτονομίας, ρυθμίζουν με συλλογικό τρόπο την πρόσβαση στις δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών ή την άσκησή τους·

«Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης» σημαίνει το Δικαστήριο που προβλέπεται στο άρθρο 251 της Συνθήκης

«εγκατάσταση» σημαίνει την πραγματική άσκηση οικονομικής δραστηριότητας από τον πάροχο, κατά την έννοια του άρθρου 49 της Συνθήκης, για αόριστο χρονικό διάστημα και με τη δημιουργία σταθερής εγκατάστασης, από την οποία διεξάγεται όντως η επιχειρηματική δραστηριότητα της παροχής υπηρεσιών·

«εμπορική επικοινωνία» σημαίνει κάθε μορφή επικοινωνίας για την άμεση ή έμμεση προώθηση προϊόντων, υπηρεσιών ή της εικόνας επιχειρήσεων, οργανισμών ή προσώπων που ασκούν εμπορική, βιομηχανική ή βιοτεχνική δραστηριότητα ή ασκούν ένα νομοθετικώς κατοχυρωμένο επάγγελμα:

Νοείται ότι δεν συνιστούν από μόνες τους εμπορικές επικοινωνίες-

(α) οι πληροφορίες που επιτρέπουν την άμεση πρόσβαση στη δραστηριότητα της επιχείρησης, του οργανισμού ή του προσώπου, ιδίως ένα όνομα τομέα ή μια διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου·

(β) οι επικοινωνίες σχετικά με προϊόντα, με υπηρεσίες ή με την εικόνα της επιχείρησης, του οργανισμού ή του προσώπου, οι οποίες δημιουργούνται ανεξάρτητα, ιδίως όταν παρέχονται χωρίς οικονομικό αντάλλαγμα·

«Ενιαίο Κέντρο Εξυπηρέτησης» ή «ΕΚΕ» σημαίνει το κέντρο που εγκαθιδρύεται δυνάμει του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου·

«επιτακτικοί λόγοι δημόσιου συμφέροντος» σημαίνει τους λόγους που αναγνωρίζονται ως τέτοιοι στη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των λόγων της δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας, δημόσιας υγείας, προστασίας της χρηματοοικονομικής ισορροπίας του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων, προστασίας των καταναλωτών, των αποδεκτών υπηρεσιών και των εργαζομένων, της δικαιοσύνης, των εμπορικών συναλλαγών, της καταπολέμησης της απάτης, της προστασίας του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του αστικού περιβάλλοντος, της υγείας των ζώων, της πνευματικής ιδιοκτησίας, της διατήρησης της εθνικής ιστορικής και καλλιτεχνικής κληρονομιάς, των στόχων κοινωνικής πολιτικής καθώς και των στόχων πολιτιστικής πολιτικής·

«Επιτροπή» σημαίνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή·

«κράτος μέλος» σημαίνει κράτος που είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή/και συμβαλλόμενο μέρος στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο·

«κράτος μέλος εγκατάστασης» σημαίνει το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου είναι εγκατεστημένος ο πάροχος της υπηρεσίας·

«κράτος μέλος όπου παρέχεται η υπηρεσία» σημαίνει το κράτος μέλος όπου παρέχεται η υπηρεσία από πάροχο υπηρεσιών εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος·

«νομοθετικώς κατοχυρωμένο επάγγελμα» σημαίνει δραστηριότητα ή σύνολο επαγγελματικών δραστηριοτήτων, κατά την έννοια του άρθρου 3(1)(α) της Οδηγίας 2005/36/EK σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων και των εναρμονιστικών διατάξεων του άρθρου 2 του περί Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων Νόμου·

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L
255,
30.9.2005, σ. 22.
31(I) του 2008.

«Οδηγία» σημαίνει την Οδηγία 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12^{ης} Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά·

«πάροχος υπηρεσιών» σημαίνει κάθε φυσικό πρόσωπο που έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους ή κάθε νομικό πρόσωπο, κατά την έννοια του άρθρου 48 της Συνθήκης, εγκατεστημένο σε κράτος μέλος, το οποίο προσφέρει ή παρέχει μια υπηρεσία·

«Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο» σημαίνει τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, η οποία υπογράφηκε στο Οπόρτο τη 2^η Μαΐου 1992 και προσαρμόσθηκε από το Πρωτόκολλο το οποίο υπογράφηκε στις Βρυξέλλες τη 17^η Μαΐου, όπως η Συμφωνία αυτή εκάστοτε περαιτέρω τροποποιείται·

«Συνθήκη» σημαίνει τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτή εκάστοτε τροποποιείται ή συμπληρώνεται·

«Σύστημα Πληροφόρησης για την Εσωτερική Αγορά (Internal Market Information System «IMI»)» σημαίνει το σύστημα πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά το οποίο χρησιμοποιείται για την ανταλλαγή πληροφοριών με ηλεκτρονικά μέσα μεταξύ των κρατών μελών για τους σκοπούς της διοικητικής συνεργασίας που προβλέπεται στα άρθρα 27 έως 34 του παρόντος Νόμου·

«σύστημα χορήγησης άδειας» σημαίνει κάθε διαδικασία που υποχρεώνει τον πάροχο ή τον αποδέκτη της υπηρεσίας να υποβάλει αίτηση σε αρμόδια αρχή για την έκδοση επίσημης ή σιωπηρής απόφασης σχετικά με την πρόσβαση σε δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών ή με την άσκησή της· και

«υπηρεσία» σημαίνει κάθε μη μισθωτή οικονομική δραστηριότητα, που παρέχεται κατά κανόνα έναντι αμοιβής, κατά την έννοια του άρθρου 5 της Συνθήκης·

Σκοπός του Νόμου.

3. – (1), Σκοπός του παρόντος Νόμου είναι η θέσπιση γενικών διατάξεων που διευκολύνουν την άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης των παρόχων υπηρεσιών στη Δημοκρατία, καθώς και την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών, διατηρώντας ταυτόχρονα υψηλό ποιοτικό επίπεδο υπηρεσιών.

(2) Ο παρών Νόμος δεν αφορά -

(α) την ελευθέρωση των υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος που επιφυλάσσονται αποκλειστικά σε δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς, ούτε την ιδιωτικοποίηση δημόσιων φορέων παροχής υπηρεσιών·

(β) την κατάργηση μονοπωλίων παροχής υπηρεσιών ούτε τις ενισχύσεις τις οποίες χορηγεί το κράτος και οι οποίες διέπονται από τους κοινοτικούς κανόνες περί ανταγωνισμού.

(3) Ο παρών Νόμος δεν θίγει -

(α) την ελευθερία των δημοσίων αρχών να ορίζουν, σύμφωνα με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ποιες υπηρεσίες θεωρούνται γενικού οικονομικού συμφέροντος, πώς θα πρέπει να οργανώνονται και να χρηματοδοτούνται οι εν λόγω υπηρεσίες, τηρουμένων των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, και σε ποιες ειδικές υποχρεώσεις θα πρέπει να υπόκεινται·

(β) τα μέτρα που λαμβάνονται σε κοινοτικό ή εθνικό επίπεδο, σύμφωνα με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που στόχο έχουν την προστασία ή την προώθηση της πολιτιστικής και γλωσσικής πολυμορφίας ή του πλουραλισμού των μέσων μαζικής επικοινωνίας·

(γ) τους κανόνες ποινικού δικαίου, νοούμενου ότι οι εν λόγω κανόνες, όταν ρυθμίζουν ειδικά ή επηρεάζουν την πρόσβαση σε δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών ή την άσκησή τους, δεν επιτρέπεται να περιορίζουν την ελευθερία παροχής υπηρεσιών κατά παρέκκλιση των διατάξεων του παρόντος Νόμου·

(δ) το εργατικό δίκαιο, δηλαδή οποιαδήποτε νομική ή συμβατική διάταξη περί όρων απασχολήσεως ή όρων εργασίας, περιλαμβανομένης της υγείας και της ασφάλειας στους χώρους εργασίας, και περί των σχέσεων μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων, η οποία σέβεται το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ισχύει και εφαρμόζεται στη Δημοκρατία, περιλαμβανομένης οποιασδήποτε νομοθεσίας στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης· και

(ε) την άσκηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως αυτά κατοχυρώνονται στο Σύνταγμα της Δημοκρατίας και στο κοινοτικό δίκαιο και ειδικότερα δεν θίγει το δικαίωμα διαπραγμάτευσης, σύναψης και εφαρμογής συλλογικών συμβάσεων και το δικαίωμα εργατικών κινητοποιήσεων σύμφωνα με το Σύνταγμα και τις πρακτικές στη Δημοκρατία που σέβονται το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(4) Οι αρχές της Δημοκρατίας ενισχύουν το θεσμικό πλαίσιο εποπτείας των αρμοδίων αρχών και υπηρεσιών που έχουν την ευθύνη εφαρμογής και παρακολούθησης της τήρησης των διατάξεων του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων και διοικητικών μέτρων, ώστε η εποπτεία να είναι κατά το δυνατόν αποτρεπτική παραβιάσεων του άρθρου αυτού.

Πεδίο εφαρμογής.

4.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων της Συνθήκης που διέπουν το δικαίωμα εγκατάστασης και την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών, ο παρών Νόμος δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες δραστηριότητες:

(α) στις μη οικονομικές υπηρεσίες γενικού συμφέροντος κατά την έννοια του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

(β) στις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, περιλαμβανομένων αυτών που αφορούν τράπεζες, συνεργατικά πιστωτικά ιδρύματα, πιστώσεις, ασφαλίσεις και ανασφαλίσεις, επαγγελματικές ή προσωπικές συντάξεις, χρεόγραφα, επενδύσεις, ταμεία, πληρωμές, συμβουλές επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών που καθορίζονται στους περί Τραπεζικών Εργασιών Νόμους του 1997 μέχρι (Αρ. 2) του 2009 και στους περί Συνεργατικών Εταιρειών Νόμους του 1985 μέχρι (Αρ. 2) του 2009 ως δραστηριότητες που απολαμβάνουν αμοιβαίας αναγνώρισης στα κράτη μέλη·

66(I) του 1997
74(I) του 1999
94(I) του 2000
119(I) του 2003
4(I) του 2004
151(I) του 2004

231(I) του 2004
235(I) του 2004
20(I) του 2005
80(I) του 2008
100(I) του 2009
123(I) του 2009.

22 του 1985
68 του 1987
190 του 1989
8 του 1992
22(I) του 1992
140(I) του 1999
171(I) του 2000
8(I) του 2001
123(I) του 2003
124(I) του 2003
144(I) του 2003
5(I) του 2004
170(I) του 2004
230(I) του 2004
23(I) του 2005
49(I) του 2005
76(I) του 2005
29(I) του 2007
37(I) του 2007
177(I) του 2007
104(I) του 2009
124(I) του 2009.

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L
108, 24.04.2002, σ.7.

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L
108, 24.04.2002, σ. 21.

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L
108, 24.04.2002, σ. 33.

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L
108, 24.04.2002 σ. 51.

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε. L
201, 31.07.2002, σ. 37.

146(I) του 2002
15(I) του 2003
16(I) του 2004
180(I) του 2004
74(I) του 2006.

112(I) του 2004
84(I) του 2005
149(I) του 2005
67(I) του 2006
113(I) του 2007
134(I) του 2007
46(I) του 2008
103(I) του 2009.

(γ) στις υπηρεσίες και τα δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών καθώς και στις συναφείς εγκαταστάσεις και υπηρεσίες όσον αφορά τα θέματα που ρυθμίζονται από τις Οδηγίες 2002/19/EK σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση), 2002/20/EK για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση), 2002/21/EK σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο), 2002/22/EK για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας), 2002/58/EK σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) και τις εναρμονιστικές διατάξεις των περί Ραδιοεπικοινωνιών Νόμων του 2002 μέχρι 2006 και των περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομικών Υπηρεσιών Νόμων του 2004 μέχρι 2009.

(δ) στις υπηρεσίες στον τομέα των μεταφορών, συμπεριλαμβανομένων των λιμενικών υπηρεσιών, που εμπίπτουν στο πεδίο του τίτλου VI της Συνθήκης.

(ε) στις υπηρεσίες που παρέχονται από γραφεία εύρεσης προσωρινής εργασίας.

(στ) στις υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης, είτε παρέχονται μέσω εγκαταστάσεων υγειονομικής περίθαλψης είτε όχι, και ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο οργανώνονται και χρηματοδοτούνται οι εν λόγω υπηρεσίες σε εθνικό επίπεδο ή από το αν είναι δημόσιες ή ιδιωτικές.

(ζ) στις οπτικοακουστικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των κινηματογραφικών υπηρεσιών, ανεξάρτητα από τον τρόπο παραγωγής, διανομής ή μετάδοσής τους, και στις ραδιοφωνικές εκπομπές·

(η) στις δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών τυχερών παιγνίων στα οποία ο παίκτης στοιχηματίζει νομισματική αξία, συμπεριλαμβανομένων των λαχειοφόρων αγορών, των τυχερών παιγνίων σε καζίνο και των συναλλαγών που αφορούν στοιχήματα·

(θ) στις δραστηριότητες που συνδέονται με την άσκηση δημόσιας εξουσίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 51 της Συνθήκης·

(ι) στις κοινωνικές υπηρεσίες που σχετίζονται με την κοινωνική στέγαση, την παιδική μέριμνα και τη στήριξη των οικογενειών και των ατόμων που έχουν μόνιμα ή προσωρινά ανάγκη, οι οποίες παρέχονται από το κράτος, από παρόχους για λογαριασμό του κράτους ή από φιλανθρωπικές οργανώσεις αναγνωρισμένες από το κράτος·

(ια) στις ιδιωτικές υπηρεσίες ασφαλείας· και

(ιβ) στις υπηρεσίες των συμβολαιογράφων και των δικαστικών επιμελητών, που διορίζονται με επίσημη πράξη αρμόδιας διοικητικής αρχής.

(2) Ο παρών Νόμος δεν εφαρμόζεται στον τομέα της φορολογίας.

Σχέση με άλλες διατάξεις του κοινοτικού και εθνικού δικαίου.

5.- (1) Σε περίπτωση που οι διατάξεις του παρόντος Νόμου έρχονται σε σύγκρουση με διάταξη άλλης κοινοτικής πράξης και με διάταξη εθνικής νομοθεσίας που εναρμονίζεται με τέτοια διάταξη, που ρυθμίζει τις ειδικές πτυχές της πρόσβασης και της άσκησης δραστηριότητας παροχής υπηρεσίας σε ειδικούς τομείς ή ειδικά επαγγέλματα, η διάταξη της άλλης κοινοτικής πράξης και της εθνικής νομοθεσίας υπερισχύει και εφαρμόζεται σ' αυτούς τους ειδικούς τομείς ή τα ειδικά επαγγέλματα. Στις εν λόγω πράξεις και νομοθεσίες συμπεριλαμβάνονται οι πιο κάτω:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L 018, 21.01.1997, σ. 1.
137(I) του 2002.

(α) Οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1996 σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών και οι εναρμονιστικές διατάξεις του περί Απόσπασης Εργαζομένων στο Πλαίσιο Παροχής Υπηρεσιών Νόμου του 2002·

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L 166, 30.04.2009, σελ. 1.

(β) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 833/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29^{ης} Απριλίου 2004 για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας·

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L 95, 15.04.2010, σ. 1

(γ) Οδηγία 2010/13/EOK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 10^{ης} Μαρτίου 2010, για το συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, και οι εναρμονιστικές διατάξεις των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμων του 1998 μέχρι (Αρ.2) του 2009 και του περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου Νόμου·

7(I) του 1998
18 (I) του 1998
13 (I) του 1999
159 (I) του 1999
23 (I) του 2000
55(I) του 2000
134 (I) του 2000
18 (I) του 2001
53 (I) του 2001
65 (I) του 2001
78 (I) του 2001
126 (I) του 2001
102 (I) του 2002
186 (I) του 2002
24 (I) του 2003
97(I) του 2004
84(I) του 2006
85(I) του 2006
170(I) του 2006
117(I) του 2008
17(I) του 2009
136(I) του 2009.

Κεφ. 300Α

46 του 1959
20 του 1960
21 του 1960
27 του 1961
69 του 1961
26 του 1962
39 του 1963
61 του 1972
52 του 1977
21 του 1979
68 του 1985
212 του 1987
284 του 1987
9 του 1988
204 του 1991
238 του 1991
38(I) του 1995
8(I) του 1998
24(I) του 2000
7(I) του 2001
10(I) του 2001
60(I) του 2001
83(I) του 2001
23(I) του 2003
116(I) του 2003
96(I) του 2004
83(I) του 2006
172(I) του 2006
18(I) του 2009.

(δ) Οδηγία 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2005 σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων και οι εναρμονιστικές διατάξεις του περί Αναγνώρισης των Επαγγελματικών Προσόντων Νόμου του 2008.

(2) Ο παρών Νόμος δεν αφορά του κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, και ιδίως τους κανόνες που διέπουν το δικαιο που εφαρμόζεται στις συμβατικές και εξωσυμβατικές υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων όσων εξασφαλίζουν ότι οι καταναλωτές επωφελούνται από την προστασία που τους παρέχουν οι κανόνες περί προστασίας των καταναλωτών που προβλέπονται στη νομοθεσία περί καταναλωτών που ισχύει στη Δημοκρατία.

(3) Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου, εκτός όπου προβλέπεται διαφορετικά σ' αυτόν, υπερισχύουν οποιασδήποτε αντίθετης διάταξης οποιουδήποτε άλλου νόμου στη Δημοκρατία.

ΜΕΡΟΣ II - ΕΝΙΑΙΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ

Ενιαίο Κέντρο
Εξυπηρέτησης.

6.-(1) Εγκαθιδρύεται Ενιαίο Κέντρο Εξυπηρέτησης (ΕΚΕ) το οποίο υπάγεται διοικητικά στο Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, για την παροχή πληροφοριών και ενημέρωσης στους παρόχους υπηρεσιών και για τη διεκπεραίωση:

(α) του συνόλου των διαδικασιών και διατυπώσεων που είναι απαραίτητες για την πρόσβαση στις αντίστοιχες δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών και ιδίως όλων των αναγκαίων δηλώσεων, κοινοποιήσεων ή αιτήσεων για χορήγηση άδειας από τις αρμόδιες αρχές, περιλαμβανομένων των αιτήσεων για την καταχώριση σε μητρώα και βάσεις δεδομένων ή την εγγραφή σε επαγγελματικούς φορείς και συλλόγους·

(β) των αιτήσεων για χορήγηση άδειας για την άσκηση των εν λόγω δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών.

(2) Οι αναφερόμενες στο εδάφιο (1) αρμοδιότητες του ΕΚΕ ασκούνται υπό την επιφύλαξη της κατανομής αρμοδιοτήτων και εξουσιών μεταξύ των αρμόδιων αρχών, ανάλογα με τη δραστηριότητα και τον τομέα παροχής υπηρεσιών που προβλέπονται από οποιοδήποτε νόμο της Δημοκρατίας και χωρίς επηρεασμό του δικαιώματος των παρόχων να αποτείνονται απ'ευθείας στις αρμόδιες αρχές.

(3) Η ευθύνη του ΕΚΕ περιορίζεται μόνο σε σχέση με πράξεις ή παραλείψεις του ιδίου κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που του παραχωρούνται από τον παρόντα Νόμο.

(4) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς οι οποίοι δημοσιεύονται στη Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με τους οποίους να καθορίζονται οι λεπτομέρειες αναφορικά με τον τρόπο λειτουργίας του ΕΚΕ.

Ηλεκτρονική
διεκπεραίωση και
απλούστευση των
διαδικασιών.

7.- (1) Το ΕΚΕ διεκπεραιώνει τις διαδικασίες και διατυπώσεις του άρθρου 6 από απόσταση και με ηλεκτρονικά μέσα.

(2) Το εδάφιο (1) δεν αφορά τις επιθεωρήσεις του τόπου παροχής της υπηρεσίας ή του εξοπλισμού που χρησιμοποιείται από τον πάροχο ή την υλική εξέταση των ικανοτήτων ή της προσωπικής ακεραιότητας του παρόχου ή του αρμόδιου προσωπικού του, θέματα για τα οποία αρμόδιες είναι οι αρμόδιες αρχές, ανάλογα με τη δραστηριότητα και τον τομέα παροχής υπηρεσιών.

(3) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου νόμου, σε περίπτωση που δυνάμει οποιασδήποτε νομοθεσίας ή διοικητικής πρακτικής, απαιτείται η προσκόμιση από τους παρόχους ή τους αποδέκτες οποιουδήποτε πιστοποιητικού, βεβαίωσης ή άλλου εγγράφου που να αποδεικνύει την τήρηση απαίτησης που προβλέπεται από νόμο, οι αρμόδιες αρχές αποδέχονται κάθε έγγραφο από άλλο κράτος μέλος που εξυπηρετεί ισοδύναμο σκοπό ή το οποίο αποδεικνύει ότι η εν λόγω απαίτηση έχει τηρηθεί· το εν λόγω έγγραφο, δεν απαιτείται να είναι πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο ή επικυρωμένη μετάφραση, εκτός εάν κάτι τέτοιο απαιτείται από άλλη διάταξη δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή αν αυτό προβλέπεται σε οποιοδήποτε ειδικό νόμο ή κανονιστική διοικητική πράξη ή δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο δημοσίου συμφέροντος, συμπεριλαμβανομένης της δημόσιας τάξης και ασφάλειας·

Νοείται ότι το παρόν εδάφιο δεν επηρεάζει το δικαίωμα των αρμοδίων αρχών να απαιτούν σύμφωνα με νόμο ή κανονιστική διοικητική πράξη, μη επικυρωμένες μεταφράσεις εγγράφων σε μια από τις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας·

Νοείται περαιτέρω ότι το παρόν εδάφιο δεν εφαρμόζεται στα έγγραφα που αναφέρονται στις ακόλουθες κοινοτικές διατάξεις·

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.:
L134, 30.04.2004, σ. 114

(α) στα έγγραφα του άρθρου 7, παράγραφος 2 και του άρθρου 50 της οδηγίας 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2005 σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων·

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.:
L77, 14.03.1998, σ. 36

(β) στο άρθρο 45, παράγραφος 3 και στα άρθρα 46, 49 και 50 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών·

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.:
L258, 01.10.2009, σ. 11

(γ) στο άρθρο 3, παράγραφος 2 της οδηγίας 98/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διευκόλυνση της μόνιμης άσκησης του δικηγορικού επαγγέλματος σε κράτος μέλος διάφορο εκείνου στο οποίο αποκτήθηκε ο επαγγελματικός τίτλος·

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.:
L395, 30.12.1989, σ. 36

(δ) στην πρώτη οδηγία 2009/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16^{ης} Σεπτεμβρίου 2009 περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 48, δεύτερο εδάφιο της Συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων, με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες· και

(ε) στην ενδέκατη οδηγία 89/666/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με τη δημοσιότητα των υποκαταστημάτων που έχουν συσταθεί σε ένα κράτος μέλος από ορισμένες μορφές εταιρειών που διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους·

(4) Σε περίπτωση που η Επιτροπή καθιερώσει εναρμονισμένα έντυπα δυνάμει

του άρθρου 5, παράγραφος 2 της Οδηγίας, ανεξάρτητα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου νόμου ή κανονιστικής διοικητικής πράξης ή διοικητικής πρακτικής που ακολουθείται από τις αρμόδιες αρχές, τα έντυπα αυτά είναι ισοδύναμα με τα πιστοποιητικά, τις βεβαιώσεις ή οποιαδήποτε άλλα έγγραφα ζητούνται από τους παρόχους των υπηρεσιών από τις αρμόδιες αρχές.

Δικαίωμα ενημέρωσης.

8.-(1) Το ΕΚΕ παρέχει στους παρόχους και αποδέκτες υπηρεσιών τις ακόλουθες πληροφορίες:

(α) Απαιτήσεις όσον αφορά τους παρόχους υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι στη Δημοκρατία και ιδίως εκείνες που αφορούν διαδικασίες και διατυπώσεις που πρέπει να ολοκληρωθούν για την πρόσβαση στις δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών και την άσκησή τους·

(β) τα στοιχεία επικοινωνίας των αρμόδιων αρχών για την άμεση επικοινωνία με τις αρχές αυτές, περιλαμβανομένων των στοιχείων των αρχών που είναι αρμόδιες για θέματα άσκησης δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών·

(γ) τα μέσα και τις προϋποθέσεις πρόσβασης σε δημόσια μητρώα και βάσεις δεδομένων που αφορούν τους παρόχους υπηρεσιών και τις υπηρεσίες·

(δ) τα μέσα προσφυγής που είναι γενικά διαθέσιμα σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ αρμόδιων αρχών και παρόχου ή αποδέκτη υπηρεσιών, ή μεταξύ παρόχου και αποδέκτη υπηρεσιών ή μεταξύ παρόχων υπηρεσιών· και

(ε) τα στοιχεία επικοινωνίας ενώσεων ή οργανώσεων, εκτός των αρμόδιων αρχών, από τις οποίες οι πάροχοι ή οι αποδέκτες υπηρεσιών μπορούν να λάβουν πρακτική βοήθεια.

(2) Οι αρμόδιες αρχές, εφόσον τους ζητηθεί από τους παρόχους ή τους αποδέκτες, παρέχουν πληροφορίες σε απλή και κατανοητή γλώσσα, σχετικά με το συνήθη τρόπο ερμηνείας και εφαρμογής των απαιτήσεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1), και όπου αυτό ενδείκνυται οι συμβουλές αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν βήμα προς βήμα οδηγό:

Νοείται ότι η υποχρέωση των αρμοδίων αρχών να βοηθούν τους παρόχους και τους αποδέκτες των υπηρεσιών, δεν συνεπάγεται την εκ μέρους των εν λόγω αρχών παροχή νομικών συμβουλών σε μεμονωμένες περιπτώσεις.

(3) Σε περίπτωση που το ΕΚΕ ή οποιαδήποτε αρμόδια αρχή διαπιστώσει ότι μια αίτηση για παροχή πληροφοριών ή βοήθειας δυνάμει των εδαφίων (1) και (2) περιέχει σφάλματα ή είναι αβάσιμη, ενημερώνει τον αιτούντα για το γεγονός αυτό χωρίς καθυστέρηση.

(4) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει κανονισμούς οι οποίοι δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με τους οποίους να καθορίζονται οι λεπτομέρειες της συνεργασίας μεταξύ ΕΚΕ και αρμοδίων αρχών αναφορικά με την παροχή πληροφοριών στους παρόχους και στους αποδέκτες.

Συνεργασία ΕΚΕ με αρμόδιες αρχές.

9. - (1) Οι αρμόδιες αρχές είναι υπεύθυνες για την ακρίβεια και την εγκυρότητα των πληροφοριών που θα παρέχονται διαμέσου του ΕΚΕ και, ειδικότερα, έχουν την ευθύνη να ενημερώνουν το ΕΚΕ, έγκαιρα και με ακρίβεια, αναφορικά με αναθεωρήσεις ή τροποποιήσεις στις διαδικασίες και διατυπώσεις που είναι απαραίτητες για την πρόσβαση σε δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Νόμου, και για την άσκησή τους.

(2) Οι αρμόδιες αρχές έχουν άμεση και τακτική επικοινωνία με το ΕΚΕ, ώστε να διασφαλίζεται η ταχύτητα και η ποιότητα των διαδικασιών και διατυπώσεων που διεκπεραιώνονται διαμέσου του ΕΚΕ και οφείλουν να ενημερώνουν το ΕΚΕ για την πρόοδο της διεκπεραίωσης των αιτήσεων που έχουν υποβληθεί διαμέσου του και να του κοινοποιούν τις απαντήσεις τους εντός της προβλεπόμενης από τον παρόντα Νόμο ή άλλο ειδικό νόμο, προθεσμίας.

(3) Οι αρμόδιες αρχές με πρόσβαση στο ηλεκτρονικό σύστημα παρακολούθησης διαδικασιών θα πρέπει να το ενημερώνουν τακτικά και να το χρησιμοποιούν για τυχόν απ'ευθείας επικοινωνία τους με τον πάροχο υπηρεσιών για τις αιτήσεις που

έχουν υποβληθεί διαμέσου του ΕΚΕ.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Γενικές αρχές και κριτήρια που διέπουν τα συστήματα χορήγησης άδειας κατά την άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης των παρόχων.

10.-(1) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου νόμου, η πρόσβαση σε δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών και η άσκησή τους από παρόχους εγκατεστημένους στη Δημοκρατία, μπορεί να εξαρτάται από συστήματα χορήγησης άδειας μόνο εφόσον αυτά πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

(α) δεν εισάγουν διακρίσεις εις βάρος του παρόχου της υπηρεσίας·

(β) δικαιολογούνται από επιτακτικό λόγο δημοσίου συμφέροντος κατά την έννοια του παρόντος Νόμου·

(γ) ο επιδιωκόμενος στόχος δεν μπορεί να επιτευχθεί με λιγότερο περιοριστικό μέτρο, ιδίως επειδή οι εκ των υστέρων έλεγχοι θα λάμβαναν χώρα με πολύ μεγαλύτερη καθυστέρηση για να είναι πραγματικά αποτελεσματικοί.

(2) Τα συστήματα χορήγησης άδειας βασίζονται πάνω σε κριτήρια τα οποία-

(α) δεν εισάγουν διακρίσεις·

(β) δικαιολογούνται από επιτακτικό λόγο δημόσιου συμφέροντος·

(γ) είναι αναλογικά προς τον προαναφερόμενο στόχο δημόσιου συμφέροντος·

(δ) είναι σαφή και δεν επιδέχονται αμφισβήτηση·

(ε) είναι αντικειμενικά·

(στ) έχουν δημοσιοποιηθεί εκ των προτέρων· και

(ζ) είναι διαφανή και προσβάσιμα.

(3) Οι αρμόδιες αρχές διασφαλίζουν ότι οι προϋποθέσεις χορήγησης άδειας για νέα εγκατάσταση δεν αλληλοεπικαλύπτονται με απαιτήσεις και ελέγχους που είναι ισοδύναμοι, ή κατ' ουσία συγκρίσιμοι ως προς τον σκοπό τους, στους οποίους ήδη υπόκεινται οι πάροχοι των υπηρεσιών στη Δημοκρατία ή σε άλλο κράτος μέλος και για το σκοπό αυτό επικουρούνται από τον πάροχο των υπηρεσιών και τα σημεία επαφής του άρθρου 31 , τα οποία παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες.

(4) Εκτός εάν επιτακτικοί λόγοι δημοσίου συμφέροντος δικαιολογούν την έκδοση ιδιαίτερης άδειας για κάθε επιμέρους εγκατάσταση ή τον περιορισμό της άδειας σε ορισμένο τμήμα της επικράτειας της Δημοκρατίας, η άδεια επιτρέπει στους παρόχους πρόσβαση στη δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών ή τους επιτρέπει να την ασκήσουν σε ολόκληρη την επικράτεια της Δημοκρατίας, μεταξύ άλλων, με την ίδρυση πρακτορείων, υποκαταστημάτων, θυγατρικών εταιρειών ή γραφείων.

(5) Οι αρμόδιες αρχές χορηγούν την άδεια από τη στιγμή που ολοκληρώνεται η δέουσα εξέταση των προϋποθέσεων χορήγησης άδειας και διαπιστώνουν ότι οι προϋποθέσεις αυτές πληρούνται.

Διάρκεια της άδειας.

11.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2) του άρθρου 12, η άδεια που χορηγείται στον πάροχο υπηρεσιών δεν έχει περιορισμένη διάρκεια, εκτός εάν σύμφωνα με τις διατάξεις οποιουδήποτε ειδικού νόμου-

(α) η άδεια ανανεώνεται αυτόματα ή εξαρτάται αποκλειστικά από τη διαρκή τήρηση των απαιτήσεων·

(β) επιτακτικός λόγος δημοσίου συμφέροντος περιορίζει τον αριθμό των διαθέσιμων αδειών· ή

(γ) η περιορισμένη διάρκεια δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο δημοσίου συμφέροντος.

(2) Το εδάφιο (1) δεν αφορά τη μέγιστη προθεσμία εντός της οποίας ο πάροχος των υπηρεσιών οφείλει να αρχίσει πραγματικά τη δραστηριότητά του μετά τη χορήγηση της άδειας.

(3) Ο πάροχος υπηρεσιών ενημερώνει το ΕΚΕ το οποίο ενημερώνει άμεσα την αρμόδια αρχή, σχετικά με τις ακόλουθες αλλαγές:

(α) Την ίδρυση θυγατρικών εταιρειών, των οποίων οι δραστηριότητες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του συστήματος χορήγησης άδειας·

(β) αλλαγές της κατάστασής του, που έχουν ως συνέπεια να μην πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις χορήγησης άδειας.

(4) Το παρόν άρθρο δεν θίγει τη δυνατότητα των αρμοδίων αρχών να ανακαλούν τις άδειες σύμφωνα με τις διατάξεις του σχετικού νόμου, όταν παύσουν πλέον να ισχύουν οι προϋποθέσεις χορήγησης των αδειών.

(5) Πάροχοι που δεν συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις τους που προκύπτουν από το παρόν άρθρο υπόκεινται σε διοικητικό πρόστιμο που επιβάλλεται από την αρμόδια κατά περίπτωση αρχή, το οποίο είναι ανάλογο με τη φύση και τη βαρύτητα της παράβασης και το οποίο εν πάση περιπτώσει δεν μπορεί να υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ (€5.000) για κάθε παράβαση.

Επιλογή μεταξύ περισσότερων υποψηφίων.

12.- (1) Σε περίπτωση που ο αριθμός των διαθέσιμων αδειών για συγκεκριμένη δραστηριότητα είναι περιορισμένος, λόγω της σπανιότητας των διαθέσιμων φυσικών πόρων ή τεχνικών δυνατοτήτων, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν διαδικασία επιλογής μεταξύ των δυνατικών υποψηφίων, η οποία προβλέπει όλες τις εγγυήσεις αμεροληψίας και διαφάνειας, και ιδίως την κατάλληλη δημοσιοποίηση της έναρξης, της διεξαγωγής της και της ολοκλήρωσης της διαδικασίας σύμφωνα με τους σχετικούς νόμους της Δημοκρατίας.

(2) Στις περιπτώσεις του εδαφίου (1), η άδεια χορηγείται για την καθορισμένη στην άδεια περιορισμένη χρονική περίοδο και δεν μπορεί να ανανεώνεται αυτόματα ούτε να προβλέπει κάποιο άλλο πλεονέκτημα για τον πάροχο υπηρεσιών η άδεια του οποίου μόλις έληξε ή για όσους έχουν ιδιαίτερους δεσμούς με αυτόν.

(3) Με την επιφύλαξη του διατάξεων του εδαφίου (1) του άρθρου αυτού και των διατάξεων του άρθρου 10, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λαμβάνουν υπόψη, κατά τη θέσπιση των κανόνων για τη διαδικασία επιλογής, θέματα δημόσιας υγείας, στόχους κοινωνικής πολιτικής, την υγεία και την ασφάλεια των μισθωτών ή των αυτοαπασχολουμένων, την προστασία του περιβάλλοντος, τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς και άλλους επιτακτικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος, σύμφωνα με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διαδικασίες για τη χορήγηση άδειας.

13.- (1) Οι διαδικασίες και οι διατυπώσεις χορήγησης άδειας είναι σαφείς, δημοσιοποιούνται εκ των προτέρων και παρέχουν στους αιτούντες την εγγύηση ότι οι αιτήσεις τους θα εξεταστούν αντικειμενικά και αδέκαστα.

(2) Οι διαδικασίες και οι διατυπώσεις χορήγησης άδειας δεν αποτρέπουν ούτε περιπλέκουν και ούτε καθυστερούν αδικαιολόγητα την παροχή της υπηρεσίας, είναι εύκολα προσβάσιμες, τα δε τέλη που ενδέχεται να βαρύνουν τους αιτούντες είναι εύλογα και ανάλογα του κόστους των διαδικασιών χορήγησης άδειας και δεν υπερβαίνουν το κόστος των διαδικασιών αυτών.

(3) Οι διαδικασίες και οι διατυπώσεις χορήγησης άδειας παρέχουν στους αιτούντες την εγγύηση ότι οι αιτήσεις τους θα εξεταστούν χωρίς καθυστέρηση και, σε κάθε περίπτωση, εντός προθεσμίας τριών μηνών, η οποία αρχίζει από τη χρονική στιγμή της υποβολής όλων των απαιτούμενων εγγράφων, εκτός εάν ειδικός νόμος προβλέπει διαφορετική προθεσμία. Η προθεσμία μπορεί να παραταθεί μόνο μία φορά, από την αρμόδια αρχή, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, μετά από δέουσα αιτιολόγηση της αρμόδιας αρχής η οποία κοινοποιείται στον αιτούντα πριν την εκπνοή της αρχικής προθεσμίας:

Νοείται ότι σε περίπτωση που ειδικός νόμος ή κανονισμοί που εκδίδονται

δυνάμει ειδικού νόμου προβλέπουν διαφορετική προθεσμία από την προθεσμία των τριών μηνών που αναφέρεται πιο πάνω, η εν λόγω προθεσμία θα πρέπει εν πάση περιπτώσει να διασφαλίζει στους αιτούντες ότι οι αιτήσεις τους θα εξετάζονται χωρίς καθυστέρηση.

(4) Σε περίπτωση που δεν υπάρξει απάντηση της αρμόδιας αρχής εντός της προθεσμίας που προβλέπεται ή παρατείνεται σύμφωνα με το εδάφιο (3), η άδεια θεωρείται ότι έχει χορηγηθεί:

Νοείται ότι μπορεί οποιοσδήποτε άλλος ειδικός νόμος να προβλέπει διαφορετικό από το πιο πάνω αναφερόμενο καθεστώς, όταν αυτό δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο δημόσιου συμφέροντος, συμπεριλαμβανομένων των θεμιτών συμφερόντων τρίτων.

(5) Για κάθε αίτηση χορήγησης άδειας αποστέλλεται το ταχύτερο βεβαίωση παραλαβής στην οποία καθορίζεται -

α) η προβλεπόμενη στο εδάφιο (3) προθεσμία απάντησης·

β) τα μέσα έννομης προστασίας που διαθέτει ο αιτητής σε περίπτωση αρνητικής απάντησης της αρμόδιας αρχής·

γ) ανάλογα με την περίπτωση και όπου αυτό εφαρμόζεται, δήλωση ότι, σε περίπτωση μη απάντησης εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, η άδεια θεωρείται ότι έχει χορηγηθεί.

(6) Εάν η αίτηση είναι ελλιπής, ο αιτητής ενημερώνεται χωρίς καθυστέρηση σχετικά με την ανάγκη υποβολής συμπληρωματικών εγγράφων καθώς και σχετικά με τις πιθανές επιπτώσεις στην προβλεπόμενη στο εδάφιο (3) προθεσμία διεκπεραίωσης.

(7) Σε περίπτωση που μια αίτηση απορριφθεί λόγω μη τήρησης των απαιτούμενων διαδικασιών ή διατυπώσεων, ο αιτητής ενημερώνεται το ταχύτερο για την απόρριψή της.

Απαιτήσεις που απαγορεύονται.

14. Η πρόσβαση σε δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών ή η άσκησή της στη Δημοκρατία, απαγορεύεται να εξαρτάται από τις ακόλουθες απαιτήσεις:

(α) Απαιτήσεις που εισάγουν διακρίσεις και βασίζονται άμεσα ή έμμεσα στην ιθαγένεια ή, όσον αφορά τις επιχειρήσεις, στον τόπο της έδρας τους και ιδίως-

(i) απαιτήσεις αναφορικά με την ιθαγένεια του παρόχου της υπηρεσίας, του προσωπικού του, των προσώπων που κατέχουν εταιρικές μερίδες ή των μελών των διοικητικών και εποπτικών φορέων των παρόχων υπηρεσιών,

(ii) απαιτήσεις αναφορικά με την υποχρέωση του παρόχου των υπηρεσιών, του προσωπικού του, των προσώπων που κατέχουν εταιρικές μερίδες ή των μελών των διοικητικών και εποπτικών φορέων του παρόχου, να κατοικούν στη Δημοκρατία·

(β) την απαγόρευση εγκατάστασης σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη ή εγγραφής σε μητρώα ή σε επαγγελματικούς φορείς ή συλλόγους σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη·

(γ) περιορισμούς στην ελευθερία επιλογής του παρόχου όσον αφορά την κύρια ή τη δευτερεύουσα εγκατάσταση και ιδίως την απαίτηση ότι ο πάροχος των υπηρεσιών πρέπει να έχει την κύρια εγκατάστασή του στη Δημοκρατία, ή τον περιορισμό της ελευθερίας του παρόχου να επιλέγει τη μορφή της εγκατάστασης, όπως για παράδειγμα την ίδρυση πρακτορείου, ή υποκαταστήματος ή θυγατρικής εταιρείας·

(δ) προϋποθέσεις αμοιβαιότητας με το κράτος μέλος στο οποίο είναι ήδη εγκατεστημένος ο πάροχος, με εξαίρεση εκείνες που προβλέπονται από τις πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν εκδοθεί στον τομέα της ενέργειας·

(ε) την εφαρμογή κατά περίπτωση οικονομικής δοκιμής, η οποία εξαρτά τη χορήγηση άδειας από την αποδεδειγμένη ύπαρξη οικονομικής ανάγκης ή ζήτησης στην αγορά και αξιολογεί τον πιθανό ή πραγματικό οικονομικό αντίκτυπο της δραστηριότητας ή αξιολογεί κατά πόσον η δραστηριότητα είναι κατάλληλη για τους στόχους που θέτουν τα προγράμματα οικονομικού σχεδιασμού της αρμόδιας αρχής:

Νοείται ότι η απαγόρευση αυτή δεν αφορά απαιτήσεις προγραμματισμού οι οποίες δεν επιδιώκουν οικονομικούς στόχους, αλλά εξυπηρετούν επιτακτικούς λόγους που συνδέονται με το δημόσιο συμφέρον.

(στ) την άμεση ή έμμεση ανάμειξη ανταγωνιστικών φορέων, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής τους σε συμβουλευτικά όργανα, στη χορήγηση της άδειας ή στη λήψη άλλων αποφάσεων των αρμόδιων αρχών, εξαιρουμένων των επαγγελματικών συλλόγων, των επαγγελματικών οργανώσεων ή ενώσεων που ενεργούν ως αρμόδια αρχή:

Νοείται ότι η απαγόρευση αυτή δεν αφορά τη διαβούλευση με όργανα, όπως τα εμπορικά επιμελητήρια ή οι κοινωνικοί εταίροι, για διάφορα θέματα πλην των μεμονωμένων αιτήσεων χορήγησης άδειας, ούτε τη διαβούλευση με το κοινό.

(ζ) την υποχρέωση για σύσταση ή συμμετοχή σε χρηματοοικονομική εγγύηση ή για σύναψη ασφαλιστικής σύμβασης με πάροχο υπηρεσιών ή με οργανισμό που είναι εγκατεστημένος στη Δημοκρατία:

Νοείται ότι η απαγόρευση αυτή δεν θίγει τη δυνατότητα της αρμόδιας αρχής να απαιτεί ασφάλιση ή χρηματοοικονομικές εγγυήσεις ούτε θίγει απαιτήσεις σχετικές με τη συμμετοχή σε συλλογικό ταμείο αποζημιώσεων, όπως για παράδειγμα για μέλη επαγγελματικών φορέων ή οργανώσεων.

(η) την υποχρέωση προεγγραφής σε μητρώα που τηρούνται εντός της Δημοκρατίας για ορισμένο χρονικό διάστημα ή προηγούμενης άσκησης της δραστηριότητας για ορισμένη χρονική περίοδο εντός της Δημοκρατίας.

Αξιολόγηση απαιτήσεων σε νέες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις.

15.-(1) Οι αρμόδιες αρχές διασφαλίζουν ότι οποιοσδήποτε νομοθετικές διατάξεις που διέπουν την παροχή υπηρεσιών για τις οποίες είναι αρμόδιες και οι οποίες διατάξεις θεσπίζονται μετά τη θέση σε ισχύ του παρόντος Νόμου, είναι συμβατές με τις διατάξεις των εδαφίων (2) και (3).

(2) Οι αρμόδιες αρχές έχουν υποχρέωση να εξετάζουν κατά πόσον οι νομοθετικές διατάξεις του εδαφίου (1) εξαρτούν την πρόσβαση στη δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών ή την άσκησή της από την τήρηση των ακόλουθων απαιτήσεων που δεν εισάγουν διακρίσεις:

(α) ποσοτικούς ή εδαφικούς περιορισμούς, ιδίως υπό τη μορφή ορίων που καθορίζονται ανάλογα με τον πληθυσμό ή μιας ελάχιστης γεωγραφικής απόστασης μεταξύ παρόχων υπηρεσιών.

(β) απαίτηση που υποχρεώνει τον πάροχο υπηρεσιών να έχει συγκεκριμένη νομική μορφή.

(γ) απαιτήσεις όσον αφορά την κατοχή του κεφαλαίου εταιρείας.

(δ) απαιτήσεις, εκτός εκείνων που αφορούν τα ζητήματα που διέπει ο περί Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων Νόμος του 2008 ή όσων προβλέπονται από άλλες νομοθετικές ρυθμίσεις οι οποίες είναι εναρμονισμένες με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή που προβλέπονται από πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες περιορίζουν την πρόσβαση σε δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών σε συγκεκριμένους παρόχους υπηρεσιών λόγω της ειδικής φύσης της δραστηριότητας·

(ε) απαγόρευση δημιουργίας περισσότερων από μίας εγκατάστασης στη Δημοκρατία·

(στ) απαιτήσεις για ελάχιστο αριθμό απασχολούμενων·

(ζ) υποχρεωτικές ελάχιστες ή/και ανώτερες τιμές, με τις οποίες οφείλει να συμμορφώνεται ο πάροχος·

(η) απαίτηση που επιβάλλεται σε παρόχους να προσφέρουν, μαζί με τη δική τους υπηρεσία, άλλες συγκεκριμένες υπηρεσίες.

(3) Οι αρμόδιες αρχές ελέγχουν εάν οι απαιτήσεις του εδαφίου (2) που προβλέπονται στις νομοθετικές διατάξεις του εδαφίου (1), πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

(α) μη εισαγωγή διακρίσεων, δεδομένου ότι οι απαιτήσεις δεν πρέπει να εισάγουν άμεσα ή έμμεσα διακρίσεις, ανάλογα με την ιθαγένεια, ή, όσον αφορά τις επιχειρήσεις, ανάλογα με την έδρα τους·

(β) αναγκαιότητα, δεδομένου ότι οι απαιτήσεις πρέπει να δικαιολογούνται από επιτακτικό λόγο δημοσίου συμφέροντος·

(γ) αναλογικότητα, δεδομένου ότι οι απαιτήσεις πρέπει να είναι κατάλληλες για να εξασφαλίσουν την υλοποίηση του επιδιωκόμενου στόχου και να μην υπερβαίνουν το όριο που είναι απαραίτητο για την επίτευξη του στόχου, το ίδιο δε αποτέλεσμα να μην μπορεί να επιτευχθεί με άλλα λιγότερο περιοριστικά μέτρα.

(4) Τα εδάφια (1), (2) και (3) εφαρμόζονται στη νομοθεσία που διέπει τον τομέα των υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος, μόνο κατά το μέτρο που η εφαρμογή των εν λόγω παραγράφων δεν παρακωλύει, νομικά ή στην πράξη, την εκτέλεση της συγκεκριμένης αποστολής που έχει ανατεθεί στους παρόχους υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος.

(5) Οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν στην Επιτροπή τις νομοθετικές διατάξεις του εδαφίου (1) που προβλέπουν απαιτήσεις που καθορίζονται στο εδάφιο (2) καθώς και τις σχετικές αιτιολογήσεις ως προς το κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του εδαφίου (3) του παρόντος άρθρου:

Νοείται ότι η κοινοποίηση αυτή δεν εμποδίζει τις αρμόδιες αρχές να θεσπίσουν τις εν λόγω διατάξεις:

Νοείται περαιτέρω ότι η κοινοποίηση εθνικού νομοσχεδίου σύμφωνα με την Οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1998 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών πληροί, ταυτόχρονα, την υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στον παρόντα Νόμο.

**ΜΕΡΟΣ IV - ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΠΟ ΠΑΡΟΧΟΥΣ
ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΥΣ ΣΕ ΆΛΛΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ**

Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.

16.-(1) Οι αρμόδιες αρχές σέβονται το δικαίωμα των παρόχων υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος να παρέχουν υπηρεσίες στη Δημοκρατία και εξασφαλίζουν την ελεύθερη πρόσβαση σε δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών και την ελεύθερη άσκηση της στη Δημοκρατία.

(2) Εκτός όπου προβλέπεται διαφορετικά σε ειδικό νόμο ή κανονισμούς, οι προϋποθέσεις που ισχύουν στα συστήματα χορήγησης άδειας που αφορούν τους εγκατεστημένους στη Δημοκρατία παρόχους υπηρεσιών ισχύουν και για τους παρόχους υπηρεσιών που αναφέρονται στο εδάφιο (1), νοουμένου ότι τηρούνται οι αρχές του εδαφίου (3) και οι απαιτήσεις του εδαφίου (4).

(3) Οι αρμόδιες αρχές δεν εξαρτούν την πρόσβαση σε δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών ή την άσκηση της στη Δημοκρατία από απαιτήσεις που δεν τηρούν τις ακόλουθες αρχές:

(α) Μη εισαγωγή διακρίσεων, δεδομένου ότι οι απαιτήσεις δεν πρέπει να εισάγουν, άμεσα ή έμμεσα, διακρίσεις, ανάλογα με την ιθαγένεια, ή, όσον αφορά τα νομικά πρόσωπα, ανάλογα με το κράτος μέλος στο οποίο εδρεύουν·

(β) αναγκαιότητα, δεδομένου ότι οι απαιτήσεις πρέπει να δικαιολογούνται για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας ή προστασίας του περιβάλλοντος·

(γ) αναλογικότητα, δεδομένου ότι οι απαιτήσεις πρέπει να είναι κατάλληλες για να εξασφαλίσουν την υλοποίηση του επιδιωκόμενου στόχου και να μην υπερβαίνουν το όριο που είναι απαραίτητο για την επίτευξη του στόχου αυτού.

(4) Οι αρμόδιες αρχές δεν μπορούν να περιορίζουν την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών σε πάροχο ο οποίος είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος, επιβάλλοντας οποιαδήποτε από τις ακόλουθες απαιτήσεις:

(α) Την υποχρέωση για τον πάροχο να είναι εγκατεστημένος στη Δημοκρατία·

(β) την υποχρέωση για τον πάροχο να εξασφαλίζει άδεια από τις αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένης της εγγραφής σε μητρώο ή σε επαγγελματικό φορέα ή σύλλογο που λειτουργεί στη Δημοκρατία, εκτός από περιπτώσεις που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο ή σε πράξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε νόμους που εναρμονίζονται με πράξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

(γ) την απαγόρευση για τον πάροχο να αποκτήσει στη Δημοκρατία υποδομή ορισμένης μορφής ή είδους, συμπεριλαμβανομένου γραφείου ή δικηγορικού γραφείου, που είναι απαραίτητη για την παροχή των υπηρεσιών του·

(δ) την εφαρμογή ειδικού συμβατικού καθεστώτος μεταξύ παρόχου και αποδέκτη που εμποδίζει ή περιορίζει την παροχή υπηρεσιών από αυτοαπασχολούμενο·

(ε) την υποχρέωση για τον πάροχο να διαθέτει συγκεκριμένο έγγραφο ταυτότητας για την άσκηση δραστηριότητας παροχής υπηρεσιών, το οποίο χορηγείται από τις αρμόδιες αρχές·

(στ) απαιτήσεις οι οποίες θίγουν τη χρήση εξοπλισμού και υλικού που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παροχής της υπηρεσίας, με εξαίρεση τις απαιτήσεις που είναι αναγκαίες για την υγεία και την ασφάλεια στο χώρο εργασίας·

(ζ) περιορισμούς στην ελευθερία παροχής υπηρεσιών που ορίζονται στο άρθρο 19 του παρόντος Νόμου.

(5) Όταν ο πάροχος μετακινείται προσωρινά στη Δημοκρατία για να παρέχει την υπηρεσία του, οι αρμόδιες αρχές δύνανται να επιβάλλουν απαιτήσεις που δικαιολογούνται για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας, δημόσιας υγείας ή προστασίας του περιβάλλοντος και οι οποίες είναι σύμφωνες με τις προϋποθέσεις του εδαφίου (3).

(6) Το παρόν άρθρο δεν θίγει την εφαρμογή, σύμφωνα με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας σχετικά με τις συνθήκες απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων όσων καθορίζονται σε συλλογικές συμβάσεις.

Συμπληρωματικές παρεκκλίσεις από την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.

17. Το άρθρο 16 δεν εφαρμόζεται-

(α) σε υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος, μεταξύ των οποίων, τέτοιες υπηρεσίες στους ακόλουθους τομείς -

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L 15, 21.01.1998, σ. 14.

(i) ταχυδρομικές υπηρεσίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών και των εναρμονιστικών διατάξεων των περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομικών Υπηρεσιών Νόμων του 2004 μέχρι 2008·

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L 211, 14.08.2009, σ. 55.

(ii) στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, στις υπηρεσίες που καλύπτονται από τις διατάξεις της Οδηγίας 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13^{ης} Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της Οδηγίας 2003/54/ΕΚ, όπως αυτή εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται και τις εναρμονιστικές διατάξεις των περί Ρύθμισης της Αγοράς της Ηλεκτρισμού Νόμων του 2003 μέχρι 2008·

122(I) του 2003
239(I) του 2004
143(I) του 2005
173(I) του 2006
92(I) του 2008.

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L 211, 14.08.2009, σ. 94.

(iii) στον τομέα του φυσικού αερίου, στις υπηρεσίες που καλύπτονται από την Οδηγία 2009/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, 13^{ης} Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της Οδηγίας 2003/55/ΕΚ, και τις εναρμονιστικές διατάξεις των περί Ρύθμισης της Αγοράς του Φυσικού Αερίου Νόμων του 2004 μέχρι 2007·

183(I) του 2004
103(I) του 2006
199(I) του 2007.

(iv) στις υπηρεσίες διανομής και παροχής ύδατος και στις υπηρεσίες διαχείρισης λυμάτων·

(v) στις υπηρεσίες επεξεργασίας των αποβλήτων·

(β) σε ζητήματα που διέπονται από την Οδηγία 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1996 σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών και τις εναρμονιστικές διατάξεις του περί Απόσπασης Εργαζομένων στο Πλαίσιο Παροχής Υπηρεσιών Νόμου του 2002·

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L 281, 23.11.1995, σ. 31.

(γ) σε ζητήματα που διέπονται από την Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και τις εναρμονιστικές διατάξεις των περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Προστασία του Ατόμου) Νόμων του 2001 και 2003·

138(I) του 2001
37(I) του 2003.

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L

(δ) σε ζητήματα που διέπονται από την Οδηγία 77/249/ΕΟΚ του

78, 26.03.1977, σ. 17.

Κεφ. 2
42 του 1961
20 του 1963
46 του 1970
40 του 1975
55 του 1978
71 του 1981
92 του 1983
98 του 1984
17 του 1985
52 του 1985
9 του 1989
175 του 1991
212 του 1991
9(I) του 1993
56(I) του 1993
83(I) του 1994
76(I) του 1995
103(I) του 1996
79(I) του 2000
31(I) του 2001
41(I) του 2002
180(I) του 2002
117(I) του 2003
130(I) του 2003
199(I) του 2004
264(I) του 2004
21(I) του 2005
65(I) του 2005
124(I) του 2005
158(I) του 2005
175(I) του 2006
117(I) του 2007
103(I) του 2008
109(I) του 2008
11(I) του 2009
130(I) του 2009
4(I) του 2010.

Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1977, περί διευκολύνσεως της πραγματικής ασκήσεως της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών από δικηγόρους και τις εναρμονιστικές διατάξεις του περί Δικηγόρων Νόμου·

(ε) στη δραστηριότητα της δικαστικής είσπραξης οφειλών·

(στ) σε ζητήματα που διέπονται από τον τίτλο ΙΙ της οδηγίας 2005/36/ΕΚ, περιλαμβανομένων των απαιτήσεων στα κράτη μέλη στα οποία παρέχεται η υπηρεσία, οι οποίες επιφυλάσσουν μια δραστηριότητα σε συγκεκριμένο επάγγελμα, και τις εναρμονιστικές διατάξεις του περί Αναγνώρισης των Επαγγελματικών Προσόντων Νόμου του 2008·

(ζ) σε ζητήματα που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 883/2004 όπως αυτός εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται·

(η) όσον αφορά τις διοικητικές διατυπώσεις σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και την κατοικία τους, σε ζητήματα που διέπονται από τις διατάξεις της Οδηγίας 2004/38/ΕΚ, οι οποίες προβλέπουν τις διοικητικές διατυπώσεις ενώπιον των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους στο οποίο παρέχεται η υπηρεσία, που πρέπει να διεκπεραιώσουν οι δικαιούχοι και τις εναρμονιστικές διατάξεις του περί του Δικαιώματος των Πολιτών της Ένωσης και των Μελών των Οικογενειών τους να Κυκλοφορούν και να Διαμένουν Ελεύθερα στη Δημοκρατία Νόμου του 2007·

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L
158, 30.04.2004, σ. 77.

7(I) του 2007.

(θ) όσον αφορά τους υπηκόους τρίτων χωρών που μεταβαίνουν σε άλλο κράτος μέλος για λόγους παροχής υπηρεσιών, στη δυνατότητα της Δημοκρατίας να απαιτήσει θεώρηση ή άδεια παραμονής για υπηκόους τρίτων χωρών που δεν καλύπτονται από το καθεστώς αμοιβαίας αναγνώρισης που προβλέπεται στο άρθρο 21 της Σύμβασης για την εφαρμογή της συμφωνίας Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα ή στη δυνατότητα να επιβάλλεται σε υπηκόους τρίτων χωρών η υποχρέωση να παρουσιάζονται στις αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας κατά ή ύστερα από την είσοδό τους·

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L
239, 22.09.2000, σ. 19.

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L
190, 12.07.2006,
σ. 1.

(i) όσον αφορά αποστολές αποβλήτων, σε θέματα που καλύπτονται από τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθμ. 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14^{ης} Ιουνίου 2006 για τις μεταφορές αποβλήτων·

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L
24, 27.01.1987, σ. 36.

(ια) στα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, στα συγγενικά δικαιώματα, στα δικαιώματα που ρυθμίζονται με την Οδηγία 87/54/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1986, σχετικά με τη νομική προστασία των τοπογραφικών προϊόντων ημιαγωγών και τις εναρμονιστικές διατάξεις των περί της Νομικής Προστασίας των Τοπογραφικών Προϊόντων Ημιαγωγών Νόμων του 2002 και 2006, και την Οδηγία 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων καθώς και στα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας και τις εναρμονιστικές διατάξεις των περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας Νόμων του 1976 μέχρι 2007·

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L
77, 27.03.1996, σ. 20.

58(I) του 2002
120(I) του 2006.

59 του 1976
63 του 1977
18(I) του 1993
54(I) του 1999
12(I) του 2001
128(I) του 2002
128(I) του 2004
123(I) του 2006
181(I) του 2007.

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.:
L157, 9.06.2006, σ. 87.

(ιβ) σε ζητήματα που καλύπτονται από την Οδηγία 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τον υποχρεωτικό έλεγχο των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών και τις εναρμονιστικές διατάξεις του περί Εταιρειών Νόμου και του περί Ελεγκτών και Υποχρεωτικών Ελέγχων των Ετήσιων και Ενοποιημένων Λογαριασμών Νόμου του 2009·

Κεφ. 113
19 του 1963
21 του 1967
27 του 1967
9 του 1968
76 του 1977
17 του 1979
105 του 1985
198 του 1986
19 του 1990
46(I) του 1992
96(I) του 1992
41(I) του 1994
15 (I) του 1995
21(I) του 1997
82(I) του 1999
149 (I) του 1999
2(I) του 2000
135(I) του 2000
151(I) του 2000
76 (I) του 2001
70(I) του 2003
167(I) του 2003
92(I) του 2004
24(I) του 2005
129(I) του 2005
130(I) του 2005
98(I) του 2006
124(I) του 2006
70(I) του 2007
71(I) του 2007
131(I) του 2007
186(I) του 2007
87(I) του 2008
41(I) του 2009
49(I) του 2009
99(I) του 2009

42(I) του 2009.

(ιγ) στην ταξινόμηση οχημάτων που έχουν αποκτηθεί με χρηματοδοτική

μίσθωση σε άλλο κράτος μέλος·

(ιδ) σε διατάξεις για τις συμβατικές και τις εξωσυμβατικές υποχρεώσεις, περιλαμβανομένης της μορφής των συμβάσεων που διέπονται από τους κανόνες του διεθνούς ιδιωτικού δικαίου.

Παρεκκλίσεις για μεμονωμένες περιπτώσεις.

18.-(1) Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του άρθρου 16 και μόνο κατ' εξαίρεση, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λάβουν μέτρα σχετικά με την ασφάλεια των υπηρεσιών κατά ενός παρόχου ο οποίος είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος.

(2) Τα μέτρα του εδαφίου (1) μπορούν να ληφθούν μόνο εφόσον τηρηθεί η διαδικασία αμοιβαίας βοήθειας η οποία προβλέπεται στο άρθρο 31 του παρόντος Νόμου και εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

(α) Οι εθνικές διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες λαμβάνεται το μέτρο δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο εναρμόνισης με το δικαίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα που ορίζεται στο εδάφιο (1)·

(β) το μέτρο είναι πιο προστατευτικό για τον αποδέκτη από εκείνο που θα λάμβανε το κράτος μέλος εγκατάστασης δυνάμει των εθνικών του διατάξεων·

(γ) το κράτος μέλος εγκατάστασης δεν έλαβε μέτρα ή έλαβε μέτρα ανεπαρκή σε σχέση με τα οριζόμενα στο άρθρο 34·

(δ) το μέτρο είναι αναλογικό.

(3) Τα εδάφια (1) και (2) δεν θίγουν τις διατάξεις που εγγυώνται την ελεύθερη παροχή των υπηρεσιών ή επιτρέπουν παρεκκλίσεις από αυτήν και οι οποίες προβλέπονται από πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Περιορισμοί που απαγορεύονται σε σχέση με τους αποδέκτες.

19. Οι αποδέκτες των υπηρεσιών δεν επιτρέπεται να υπόκεινται σε απαιτήσεις οι οποίες περιορίζουν τη χρήση μιας υπηρεσίας που παρέχεται από φορέα εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος, και ιδιαίτερα τις ακόλουθες απαιτήσεις:

(α) Την υποχρέωση εξασφάλισης άδειας από τις αρμόδιες αρχές ή την υποβολή δήλωσης σε αυτές·

(β) μεροληπτικά όρια στη χορήγηση οικονομικών ενισχύσεων, λόγω του γεγονότος ότι ο πάροχος είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος ή λόγω του τρόπου παροχής της υπηρεσίας.

Μη εισαγωγή διακρίσεων.

20.-(1) Οι αποδέκτες των υπηρεσιών δεν επιτρέπεται να υπόκεινται σε απαιτήσεις οι οποίες εισάγουν διακρίσεις λόγω της ιθαγένειας ή του τύπου κατοικίας τους.

(2) Οι πάροχοι δεν επιτρέπεται να εισάγουν διακρίσεις λόγω της ιθαγένειας ή του τύπου κατοικίας του αποδέκτη στις γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης σε υπηρεσίες που διαθέτουν στο κοινό, χωρίς αυτό να θίγει τη δυνατότητα να προβλέπονται διαφορετικές προϋποθέσεις πρόσβασης οι οποίες δικαιολογούνται άμεσα με αντικειμενικά κριτήρια.

Βοήθεια για τους αποδέκτες.

21.-(1) Οι αποδέκτες υπηρεσιών, είτε φυσικά είτε νομικά πρόσωπα, που βρίσκονται εγκατεστημένοι στη Δημοκρατία και που χρησιμοποιούν ή επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν μια υπηρεσία για επαγγελματικούς λόγους, μπορούν να λαμβάνουν τις πληροφορίες που προβλέπονται στο εδάφιο (3),

από το ΕΚΕ.

(2) Οι αποδέκτες υπηρεσιών που είναι φυσικά πρόσωπα, διαμένουν στη Δημοκρατία και χρησιμοποιούν ή επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν μια υπηρεσία για λόγους άλλους από επαγγελματικούς, μπορούν να λαμβάνουν τις πληροφορίες που προβλέπονται στο εδάφιο (3), από το Ευρωπαϊκό Κέντρο Καταναλωτών Κύπρου (ΕΚΚ).

(3) Το ΕΚΕ και το Ευρωπαϊκό Κέντρο Καταναλωτών Κύπρου (ΕΚΚ) παρέχουν στους αποδέκτες, σύμφωνα με τις διατάξεις των εδαφίων (1) και (2), τις ακόλουθες πληροφορίες:

(α) γενικές πληροφορίες για τις ισχύουσες απαιτήσεις στα υπόλοιπα κράτη μέλη σχετικά με την πρόσβαση στις δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών και με την άσκηση των εν λόγω δραστηριοτήτων, ιδίως όσες αφορούν την προστασία των καταναλωτών·

(β) γενικές πληροφορίες για τα μέσα έννομης προστασίας που έχουν στη διάθεσή τους σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ παρόχου και αποδέκτη·

(γ) τα στοιχεία επικοινωνίας των ενώσεων ή οργανισμών, περιλαμβανομένων των κέντρων ενημέρωσης του δικτύου των ευρωπαϊκών κέντρων καταναλωτών, όπου οι πάροχοι ή οι αποδέκτες υπηρεσιών μπορούν να λάβουν πρακτική βοήθεια.

(4) Για την παροχή πληροφοριών και ενημέρωσης στους αποδέκτες, το ΕΚΕ και το Ευρωπαϊκό Κέντρο Καταναλωτών Κύπρου (ΕΚΚ) απευθύνονται, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο, στους σχετικούς φορείς παροχής πληροφοριών στους αποδέκτες των άλλων κρατών μελών.

(5) Το ΕΚΕ και το Ευρωπαϊκό Κέντρο Καταναλωτών Κύπρου (ΕΚΚ) γνωστοποιούν στους σχετικούς φορείς παροχής πληροφοριών σε αποδέκτες άλλων κρατών μελών, το συντομότερο δυνατό, τις πληροφορίες που τους ζητούνται από τους εν λόγω φορείς για να τις διαβιβάσουν σε αποδέκτες.

ΜΕΡΟΣ V - ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Πληροφορίες για τους παρόχους και τις υπηρεσίες τους και επίλυση διαφορών.

22.-(1) Οι πάροχοι υπηρεσιών οφείλουν να θέτουν στη διάθεση του αποδέκτη τις ακόλουθες πληροφορίες:

(α) την επωνυμία, το νομικό καθεστώς και τη μορφή του παρόχου, τη γεωγραφική διεύθυνση στην οποία είναι εγκατεστημένος και τα στοιχεία εκείνα που επιτρέπουν την ταχεία και άμεση επικοινωνία του αποδέκτη με αυτόν, ενδεχομένως με ηλεκτρονικά μέσα·

(β) όταν ο πάροχος υπηρεσιών είναι εγγεγραμμένος σε εμπορικό μητρώο ή σε άλλο παρεμφερές δημόσιο μητρώο, την ονομασία του μητρώου αυτού και τον αριθμό εγγραφής του παρόχου ή αντίστοιχα μέσα αναγνώρισης που περιλαμβάνονται σε αυτό το μητρώο·

(γ) όταν η δραστηριότητα υπόκειται σε σύστημα χορήγησης άδειας, τα στοιχεία της αρμόδιας αρχής ή του ΕΚΕ·

(δ) όταν ο πάροχος ασκεί δραστηριότητα η οποία υπόκειται σε ΦΠΑ, τον αριθμό αναγνώρισης ΦΠΑ·

(ε) σε ό,τι αφορά τα νομοθετικώς κατοχυρωμένα επαγγέλματα, κάθε επαγγελματικό σύλλογο ή συναφή οργανισμό στον οποίο είναι εγγεγραμμένος ο πάροχος υπηρεσιών, τον επαγγελματικό τίτλο και το κράτος μέλος στο οποίο χορηγήθηκε·

(στ) τους γενικούς όρους και τις γενικές ρήτρες που ενδεχομένως εφαρμόζει

ο πάροχος·

(ζ) την ύπαρξη τυχόν συμβατικών ρητρών που χρησιμοποιεί ο πάροχος σχετικά με το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση ή/και τα αρμόδια δικαστήρια·

(η) την ύπαρξη τυχόν εγγύησης μετά την πώληση, μη επιβαλλόμενη από το νόμο·

(θ) την τιμή της υπηρεσίας, εάν η τιμή προκαθορίζεται από τον πάροχο για ορισμένο τύπο υπηρεσίας·

(ι) τα κύρια χαρακτηριστικά της υπηρεσίας, εάν δεν προκύπτουν ήδη από τη φύση της υπηρεσίας·

(ια) όπου αυτό εφαρμόζεται, λεπτομέρειες αναφορικά με την ασφάλιση επαγγελματικής ευθύνης, ιδίως δε τα στοιχεία της σύμβασης του ασφαλιστή ή του εγγυητή και την εδαφική κάλυψη.

(2) Οι πληροφορίες του εδαφίου (1), κατ'επιλογή του παρόχου δύνανται να -

(α) γνωστοποιούνται από τον πάροχο με δική του πρωτοβουλία·

(β) είναι εύκολα προσβάσιμες για τον αποδέκτη στον τόπο παροχής της υπηρεσίας ή σύναψης της σύμβασης·

(γ) είναι εύκολα προσβάσιμες για τον αποδέκτη ηλεκτρονικά μέσω διεύθυνσης που γνωστοποιείται από τον πάροχο·

(δ) περιλαμβάνονται σε κάθε ενημερωτικό έγγραφο του παρόχου που παρέχεται στον αποδέκτη και παρουσιάζει με τρόπο λεπτομερή τις υπηρεσίες που παρέχει.

(3) Οι πάροχοι των υπηρεσιών, έπειτα από αίτηση του αποδέκτη, γνωστοποιούν τις ακόλουθες συμπληρωματικές πληροφορίες:

(α) την τιμή της υπηρεσίας, όταν η τιμή δεν προκαθορίζεται από τον πάροχο για συγκεκριμένο τύπο υπηρεσίας, ή, όταν η ακριβής τιμή δεν μπορεί να δηλωθεί, τη μέθοδο υπολογισμού της τιμής, η οποία επιτρέπει στον αποδέκτη να επαληθεύσει την τιμή, ή μια αρκετά λεπτομερή εκτίμηση·

(β) σε ό,τι αφορά τα νομοθετικώς κατοχυρωμένα επαγγέλματα, αναφορά των επαγγελματικών κανόνων που εφαρμόζονται στο κράτος μέλος εγκατάστασης και των μέσων πρόσβασης σε αυτά·

(γ) πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητες και τις εταιρικές σχέσεις πολλαπλών ειδικοτήτων, οι οποίες συνδέονται άμεσα με τη συγκεκριμένη υπηρεσία και με τα μέτρα που έχουν λάβει για την αποφυγή των συγκρούσεων συμφερόντων, οι οποίες πρέπει να περιλαμβάνονται σε κάθε ενημερωτικό έγγραφο των παρόχων που παρουσιάζει με τρόπο λεπτομερή τις υπηρεσίες τους·

(δ) τυχόν κώδικες δεοντολογίας στους οποίους υπόκεινται οι πάροχοι υπηρεσιών καθώς και τη διεύθυνση στην οποία μπορεί κανείς να συμβουλευθεί τους κώδικες ηλεκτρονικά και τις διαθέσιμες γλωσσικές εκδόσεις·

(ε) σχετικές πληροφορίες σε περίπτωση που ένας πάροχος υπόκειται σε κώδικα δεοντολογίας, ή είναι μέλος επαγγελματικού φορέα ή οργάνωσης, που προβλέπει τη χρησιμοποίηση μηχανισμού εξωδικαστικής διευθέτησης των διαφορών, περιλαμβανομένων πληροφοριών σε σχέση με την πρόσβαση σε λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τα χαρακτηριστικά και τους όρους χρησιμοποίησης του μηχανισμού εξώδικης διευθέτησης των διαφορών.

(4) Οι πληροφορίες που οφείλει να παρέχει ο πάροχος υπηρεσιών δυνάμει του παρόντος άρθρου, πρέπει να καθίστανται διαθέσιμες ή να γνωστοποιούνται με τρόπο σαφή και αδιαμφισβήτητο και σε εύθετο χρόνο πριν από τη σύναψη της σύμβασης ή πριν από την παροχή της υπηρεσίας, όταν δεν υπάρχει γραπτή

σύμβαση.

(5) Οι πάροχοι των υπηρεσιών έχουν υποχρέωση να υιοθετήσουν πολιτική για τον τρόπο απάντησης σε οποιαδήποτε παράπονα ή διαμαρτυρίες ή σε οποιοσδήποτε πληροφορίες τους ζητούνται για την υπηρεσία που παρέχουν, χωρίς καθυστέρηση και επιδεικνύοντας επιμέλεια για την εξεύρεση ικανοποιητικής λύσης, η οποία κατατίθεται στο ΕΚΕ ή/και στην αρμόδια αρχή.

(6) Πάροχοι υπηρεσιών που υπόκεινται σε κώδικα δεοντολογίας ή συμπεριφοράς ή είναι μέλη επαγγελματικού συνδέσμου που προβλέπει τη χρησιμοποίηση μηχανισμού εξωδικαστικής διευθέτησης διαφορών, έχουν υποχρέωση να ενημερώνουν σχετικά τον αποδέκτη των υπηρεσιών, να το αναφέρουν σε κάθε έγγραφο που παρουσιάζει αναλυτικά τις υπηρεσίες τους και να υποδεικνύουν τα μέσα με τα οποία παρέχεται πρόσβαση σε λεπτομερείς πληροφορίες για τα χαρακτηριστικά και τους όρους χρησιμοποίησης του εν λόγω μηχανισμού:

Νοείται ότι, τεκμαίρεται πως οι πάροχοι των υπηρεσιών συμμορφώνονται με την υπό αναφορά υποχρέωση, σε περίπτωση που ο επαγγελματικός σύνδεσμος στον οποίο ανήκουν παρέχει τις εν λόγω πληροφορίες και λεπτομέρειες γενικά στους αποδέκτες, χωρίς καθυστέρηση και επιδεικνύοντας τη δέουσα επιμέλεια με μέσα εύκολα προσβάσιμα σε αυτούς.

(7) Σε περίπτωση που στο πλαίσιο επίλυσης διαφοράς μεταξύ παρόχου και αποδέκτη απαιτείται η κατάθεση τραπεζικής εγγύησης για συμμόρφωση με δικαστική απόφαση, οι αρμόδιες αρχές αναγνωρίζουν αντίστοιχες εγγυήσεις που έχουν κατατεθεί από πιστωτικό ίδρυμα ή ασφαλιστή εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος:

Νοείται ότι δεν αναγνωρίζονται οι αναφερόμενες στο παρόν εδάφιο εγγυήσεις, παρά μόνο αν το οικείο πιστωτικό ίδρυμα ή ο ασφαλιστής έχουν άδεια λειτουργίας στο άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με τις διατάξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(8) Πάροχοι οι οποίοι δεν συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις τους που προκύπτουν από το παρόν άρθρο υπόκεινται σε διοικητικό πρόστιμο που επιβάλλεται από την αρμόδια κατά περίπτωση αρχή, το οποίο είναι ανάλογο με τη φύση και τη βαρύτητα της παράβασης και το οποίο εν πάση περιπτώσει δεν μπορεί να υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ (€5.000) για κάθε παράβαση.

Ασφάλιση επαγγελματικής ευθύνης και εγγυήσεις.

23.-(1) Σε περίπτωση που σύμφωνα με τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου νόμου ή με τις πρόνοιες κώδικα δεοντολογίας οποιουδήποτε επαγγελματικού συνδέσμου, ο πάροχος οφείλει να έχει ασφάλιση της επαγγελματικής του ευθύνης, θεωρείται ότι έχει συνάψει τέτοια ασφάλιση ή εγγύηση, εφόσον αυτός καλύπτεται ήδη σε άλλο κράτος μέλος στο οποίο είναι ήδη εγκατεστημένος, από εγγύηση ισοδύναμη ή κατ' ουσία συγκρίσιμη ως προς τον σκοπό της και ως προς την κάλυψη την οποία παρέχει από πλευράς ασφαλιζομένου κινδύνου, ασφαλιζομένου ποσού ή ανώτατου ορίου της εγγύησης και ενδεχόμενων εξαιρέσεων από την κάλυψη υπό την προϋπόθεση ότι τέτοια ασφάλιση ή εγγύηση καλύπτει γεωγραφικά και τη Δημοκρατία:

Νοείται ότι εάν η ισοδυναμία εξασφαλίζεται μόνο εν μέρει, ο πάροχος ο οποίος προτίθεται να εγκατασταθεί στη Δημοκρατία οφείλει να συνάψει συμπληρωματική εγγύηση για να καλυφθούν τα στοιχεία εκείνα τα οποία δεν καλύπτονται ήδη.

(2) Για σκοπούς εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου, αποτελούν επαρκή απόδειξη σύναψης ασφαλιστικής κάλυψης ή εγγύησης, βεβαιώσεις ασφαλιστικής κάλυψης που έχουν εκδοθεί από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και ασφαλιστικές εταιρείες εγκατεστημένα σε άλλα κράτη μέλη.

(3) Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου, δεν θίγουν τα συστήματα επαγγελματικής ασφάλισης ή εγγυήσεων που προβλέπονται από άλλες κοινοτικές νομοθετικές ρυθμίσεις.

(4) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου:

"ασφάλιση επαγγελματικής ευθύνης" σημαίνει την ασφάλεια την οποία συνάπτει ένας πάροχος για ενδεχόμενη ευθύνη του έναντι των αποδεκτών και, ανάλογα με την περίπτωση, τρίτων, λόγω της παροχής της υπηρεσίας.

Εμπορικές επικοινωνίες των νομοθετικώς κατοχυρωμένων επαγγελμάτων.

24.-(1) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου νόμου, καταργούνται όλες οι συνολικές απαγορεύσεις εμπορικών επικοινωνιών για τα νομοθετικώς κατοχυρωμένα επαγγέλματα.

(2) Οι εμπορικές επικοινωνίες που χρησιμοποιούν τα νομοθετικώς κατοχυρωμένα επαγγέλματα οφείλουν να τηρούν τους επαγγελματικούς κανόνες που συνάδουν με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδιαίτερα τους συναφείς με την ανεξαρτησία, την αξιοπρέπεια και την ακεραιότητα του επαγγέλματος καθώς και το επαγγελματικό απόρρητο, κατά τρόπο που να συνάδει με τις ιδιαιτερότητες κάθε επαγγέλματος, και οι οποίοι δεν δημιουργούν διακρίσεις, δικαιολογούνται αντικειμενικά από επιτακτικό λόγο δημόσιου συμφέροντος και είναι αναλογικοί.

Δραστηριότητες πολλαπλών ειδικοτήτων.

25.- (1) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του εδαφίου (2), απαιτήσεις που υποχρεώνουν παρόχους να ασκούν αποκλειστικά συγκεκριμένη δραστηριότητα ή που περιορίζουν την άσκηση από κοινού ή σε εταιρική σχέση διαφορετικών δραστηριοτήτων, απαγορεύονται.

(2) Οι ακόλουθοι πάροχοι μπορούν να υπόκεινται σε απαιτήσεις του εδαφίου (1) δυνάμει ειδικού νόμου που διέπει τις δραστηριότητές τους ή κώδικα δεοντολογίας:

(α) τα νομοθετικώς κατοχυρωμένα επαγγέλματα, κατά τον βαθμό που αυτό δικαιολογείται για την εξασφάλιση της συμμόρφωσης προς τους κανόνες επαγγελματικής δεοντολογίας και συμπεριφοράς οι οποίοι ποικίλλουν λόγω της ιδιαιτερότητας του κάθε επαγγέλματος, και που είναι αναγκαίο για τη διασφάλιση της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας τους·

(β) οι πάροχοι υπηρεσιών πιστοποίησης, τεχνικού ελέγχου ή δοκιμών, κατά το βαθμό που αυτό δικαιολογείται για την εξασφάλιση της ανεξαρτησίας τους και της ακεραιότητάς τους.

(3) Όταν επιτρέπεται δυνάμει των ειδικών νόμων που διέπει τις δραστηριότητες των παρόχων του εδαφίου (1) η άσκηση δραστηριοτήτων πολλαπλών ειδικοτήτων, οι αρμόδιες αρχές διασφαλίζουν ότι:

(α) προλαμβάνονται οι συγκρούσεις συμφερόντων και τα ασυμβίβαστα μεταξύ ορισμένων δραστηριοτήτων·

(β) εξασφαλίζεται η ανεξαρτησία και η αμεροληψία που απαιτούν ορισμένες δραστηριότητες·

(γ) εξασφαλίζεται ότι οι επαγγελματικοί δεοντολογικοί κανόνες διαφορετικών δραστηριοτήτων συμβιβάζονται μεταξύ τους, ιδίως όσον αφορά το επαγγελματικό απόρρητο.

Πολιτική ποιότητας των υπηρεσιών.

26.-(1) Οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν συνοδευτικά μέτρα για να ενθαρρύνουν τους παρόχους να λάβουν μέτρα σε εθελοντική βάση για την εξασφάλιση της ποιότητας των υπηρεσιών, ιδίως:

(α) πιστοποιώντας ή αξιολογώντας τις δραστηριότητές τους από ανεξάρτητους ή διαπιστευμένους οργανισμούς·

(β) καταρτίζοντας το δικό τους χάρτη ποιότητας ή συμμετέχοντας στους χάρτες ή στα σήματα ποιότητας που καταρτίζουν επαγγελματικοί φορείς σε κοινοτικό επίπεδο.

(2) Οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε οι πληροφορίες για τη σημασία ορισμένων σημάτων και για τα κριτήρια χορήγησης σημάτων και άλλων διακριτικών ποιότητας σχετικά με υπηρεσίες, να είναι εύκολα προσβάσιμες από τους παρόχους και τους αποδέκτες.

(3) Οι αρμόδιες αρχές, σε συνεργασία με τις αρχές άλλων κρατών μελών και την Επιτροπή, λαμβάνουν συνοδευτικά μέτρα για να ενθαρρύνουν τους επαγγελματικούς φορείς καθώς και τα εμπορικά και τεχνικά επιμελητήρια και τις ενώσεις καταναλωτών να συνεργαστούν με άλλους τέτοιους φορείς σε κοινοτικό επίπεδο ώστε να προαγάγουν την ποιότητα των υπηρεσιών, διευκολύνοντας ιδίως την αναγνώριση της ποιότητας των υπηρεσιών των παρόχων.

(4) Οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν συνοδευτικά μέτρα για να προωθήσουν την ανάπτυξη ανεξάρτητων αξιολογήσεων, κυρίως εκ μέρους ενώσεων καταναλωτών, σχετικά με τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα των υπηρεσιών, και ιδίως την ανάπτυξη σε κοινοτικό επίπεδο δοκιμών ή συγκριτικών δοκιμών και τη γνωστοποίηση των αποτελεσμάτων.

156(I) του 2002
10(I) του 2010.

(5) Η Κυπριακή Εταιρεία Πιστοποίησης κατά την έννοια του περί Τυποποίησης, Διαπίστευσης και Τεχνικής Πληροφόρησης Νόμου του 2002 και 2010, σε συνεργασία με την Επιτροπή και τους άλλους αντίστοιχους οργανισμούς των κρατών μελών, ενθαρρύνει την ανάπτυξη ευρωπαϊκών εθελοντικών προτύπων για τη διευκόλυνση της συμβατότητας μεταξύ υπηρεσιών που παρέχονται από παρόχους διαφορετικών κρατών μελών, την ενημέρωση του αποδέκτη και την ποιότητα των υπηρεσιών.

ΜΕΡΟΣ VI - ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Εποπτεία παρόχων εγκατεστημένων στη Δημοκρατία.

27. Τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 28 και 29, οι αρμόδιες αρχές είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των παρόχων που βρίσκονται εγκατεστημένοι στη Δημοκρατία, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που τους παραχωρούνται από τους ειδικούς νόμους που διέπουν την παροχή της συγκεκριμένης υπηρεσίας.

Εποπτεία σε περίπτωση προσωρινής μετακίνησης παρόχου που βρίσκεται εγκατεστημένος στη Δημοκρατία σε άλλο κράτος μέλος.

28. -(1) Όσον αφορά παρόχους εγκατεστημένους στη Δημοκρατία οι οποίοι παρέχουν προσωρινά υπηρεσίες σε άλλο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές έχουν υποχρέωση να ελέγχουν τη συμμόρφωση προς τις προβλεπόμενες απαιτήσεις στο πλαίσιο άσκησης των αρμοδιοτήτων τους δυνάμει του ειδικού νόμου που διέπει την παροχή της συγκεκριμένης υπηρεσίας και ειδικότερα με μέτρα εποπτείας του παρόχου υπηρεσιών.

(2) Οι αρμόδιες αρχές δεν μπορούν να αρνηθούν να λάβουν μέτρα εποπτείας ή επιβολής του νόμου στη Δημοκρατία, με την αιτιολογία ότι η υπηρεσία έχει παρασχεθεί ή προκαλέσει ζημίες σε άλλο κράτος μέλος.

(3) Η υποχρέωση που προβλέπεται στο εδάφιο (1) δεν συνεπάγεται ότι οι

αρμόδιες αρχές υποχρεούνται να προβούν σε διαπιστώσεις γεγονότων ή σε ελέγχους στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους στο οποίο παρέχεται η υπηρεσία:

Νοείται ότι οι εν λόγω εξακριβώσεις και έλεγχοι διενεργούνται από τις αρχές του κράτους μέλους στο οποίο ασκεί προσωρινά τις δραστηριότητές του ο πάροχος, κατ' αίτηση των αρμοδίων αρχών της Δημοκρατίας, σύμφωνα με το άρθρο 31 της Οδηγίας.

Εποπτεία σε περίπτωση προσωρινής μετακίνησης στη Δημοκρατία παρόχου που βρίσκεται εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος.

29. -(1) Τηρουμένων των διατάξεων άλλων ειδικών νόμων, αναφορικά με απαιτήσεις που μπορούν να επιβληθούν δυνάμει των άρθρων 16 και 17 του παρόντος Νόμου, σε παρόχους υπηρεσιών που δεν βρίσκονται εγκατεστημένοι στη Δημοκρατία και παρέχουν υπηρεσίες στη Δημοκρατία, οι αρμόδιες αρχές είναι υπεύθυνες για τον έλεγχο της δραστηριότητας του παρόχου υπηρεσιών στη Δημοκρατία.

(2) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1), οι αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας-

(α) λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι ο πάροχος τηρεί τις απαιτήσεις αυτές σε ό,τι αφορά την πρόσβαση σε δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών και την άσκησή τους στη Δημοκρατία·

(β) προβαίνουν σε ελέγχους, επιθεωρήσεις και έρευνες που απαιτούνται για την εποπτεία της παρεχόμενης υπηρεσίας.

(3) Όσον αφορά άλλες απαιτήσεις εκτός εκείνων του εδαφίου (1), όταν ένας πάροχος μετακινείται στη Δημοκρατία για να παράσχει υπηρεσία, χωρίς να είναι εγκατεστημένος σε αυτήν, οι αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας συμμετέχουν στην εποπτεία του παρόχου σύμφωνα με τις διατάξεις των εδαφίων (4) και (5).

(4) Έπειτα από αίτηση του κράτους μέλους εγκατάστασης, οι αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας προβαίνουν στους ελέγχους, τις επιθεωρήσεις και τις έρευνες που απαιτούνται για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα της εποπτείας από το κράτος μέλος εγκατάστασης:

Νοείται ότι σε τέτοια περίπτωση παρεμβαίνουν εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων τους δυνάμει του ειδικού νόμου που τις διέπει:

Νοείται περαιτέρω ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίζουν ποια είναι τα καταλληλότερα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται σε κάθε περίπτωση προκειμένου να ικανοποιείται το αίτημα του κράτους μέλους εγκατάστασης.

(5) Οι αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας μπορούν να προβαίνουν αυτεπάγγελα σε ελέγχους, επιθεωρήσεις και έρευνες επιτόπου, εφόσον οι εν λόγω έλεγχοι, επιθεωρήσεις και έρευνες δεν εισάγουν διακρίσεις, δεν έχουν ως αιτιολογία το γεγονός ότι ο πάροχος είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος και είναι αναλογικοί.

Μηχανισμός προειδοποίησης.

30. Όταν οι αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας λάβουν γνώση γεγονότων ή συγκεκριμένων σοβαρών περιστάσεων που σχετίζονται με δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών από πάροχο που δεν βρίσκεται εγκατεστημένος στη Δημοκρατία, που μπορεί να προκαλέσουν σημαντική βλάβη στην υγεία ή την ασφάλεια των προσώπων ή στο περιβάλλον στη Δημοκρατία ή στο έδαφος άλλων κρατών μελών, ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση και σύμφωνα με τη νενομισμένη διαδικασία του κράτους μέλους εγκατάστασης, τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και την Επιτροπή.

Διοικητική συνεργασία.

31. -(1) (α) Το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού είναι ο Εθνικός Συντονιστής του Συστήματος Πληροφόρησης για την Εσωτερική Αγορά (Internal Market Information System («IMI»)) και αποτελεί το σημείο επαφής της Δημοκρατίας για σκοπούς διοικητικής συνεργασίας με τα σημεία επαφής άλλων κρατών μελών κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Μέρους.

(β) Το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, όταν το κρίνει αναγκαίο, δύνανται να εξουσιοδοτεί άλλα Υπουργεία για να ενεργούν ως σημεία επαφής τα οποία αποτελούν τους εξουσιοδοτημένους συντονιστές του Συστήματος Πληροφόρησης της Εσωτερικής Αγοράς σε θέματα διοικητικής συνεργασίας με άλλα κράτη μέλη:

Νοείται ότι, κατά κανόνα η διοικητική συνεργασία με τις αρχές άλλων κρατών μελών πραγματοποιείται απευθείας μεταξύ των αρμοδίων αρχών και το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού ως σημείο επαφής παρεμβαίνει μόνο σε έκτακτες περιπτώσεις, όταν το κρίνει απαραίτητο.

(γ) Σε περίπτωση που παρεμβαίνει το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού ως σημείο επαφής μέσα στα πλαίσια της διοικητικής συνεργασίας δυνάμει της παραγράφου (β), το καθ'ύλην αρμόδιο Υπουργείο οφείλει, μόλις του ζητηθεί από το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, να αποστείλει τις απόψεις του στο Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού και ακολούθως αυτό διαβιβάζει την απόφαση του στο άλλο κράτος μέλος μέσω του συστήματος IMI.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (1) και των διατάξεων των περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Προστασία του Ατόμου) Νόμων του 2001 και 2003, οι αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας έχουν αρμοδιότητα να-

(α) Χειρίζονται κατάλληλα αιτήσεις πληροφοριών και αιτήσεις διενέργειας ελέγχων, επιθεωρήσεων και ερευνών από και προς αυτές, ανάλογα με την περίπτωση, όταν οι εν λόγω αιτήσεις είναι δεόντως αιτιολογημένες και προσδιορίζουν ιδίως το λόγο της αίτησης

(β) όταν λαμβάνουν αίτηση συνδρομής από τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών, να ζητούν από τους παρόχους υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι στη Δημοκρατία κάθε απαραίτητη πληροφορία για την εποπτεία των δραστηριοτήτων τους σύμφωνα με τη νομοθεσία της Δημοκρατίας

(γ) να ειδοποιούν εγκαίρως τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους που υπέβαλαν αίτηση πληροφοριών ή διενέργειας ελέγχων, επιθεωρήσεων ή έρευνας, όταν αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην ικανοποίηση του αιτήματος, ώστε να βρεθεί η κατάλληλη λύση

(δ) να διαβιβάζουν το συντομότερο δυνατό και με ηλεκτρονικά μέσα τις πληροφορίες που ζητούνται από τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών ή από την Επιτροπή

(ε) να μεριμνούν ώστε τα μητρώα στα οποία είναι εγγεγραμμένοι οι πάροχοι υπηρεσιών και τα οποία μπορούν να συμβουλευθούν οι αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας, να μπορούν να τα συμβουλευθούν με τους ίδιους όρους οι αντίστοιχες αρμόδιες αρχές των υπόλοιπων κρατών μελών

(στ) να διαβιβάζουν στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με περιπτώσεις κρατών μελών τα οποία δεν πληρούν την υποχρέωσή τους για αμοιβαία συνδρομή.

Αμοιβαία συνδρομή και γενικές υποχρεώσεις για παρόχους εγκατεστημένους στη Δημοκρατία.

32. Οι αρμόδιες αρχές, σε σχέση με παρόχους που βρίσκονται εγκατεστημένοι στη Δημοκρατία, έχουν αρμοδιότητα να-

(α) Παρέχουν τις πληροφορίες που ζητούν οι αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους σχετικά με τους παρόχους υπηρεσιών οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι στη Δημοκρατία και οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες σε άλλο κράτος μέλος, ιδίως τη διαβεβαίωση ότι είναι εγκατεστημένοι στη Δημοκρατία και ότι, καθόσον γνωρίζουν, δεν ασκούν παράνομα τις δραστηριότητές τους

(β) προβαίνουν σε ελέγχους, επιθεωρήσεις και έρευνες που ζητεί άλλο κράτος μέλος και το ενημερώνουν για τα αποτελέσματά τους και,

ενδεχομένως, για τα μέτρα που έχουν ληφθεί:

Νοείται ότι, οι αρμόδιες αρχές παρεμβαίνουν εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων που τους παραχωρεί ο σχετικός Νόμος της Δημοκρατίας:

Νοείται περαιτέρω ότι, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίζουν ποια είναι τα καταλληλότερα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται σε κάθε περίπτωση, προκειμένου να ικανοποιείται το αίτημα άλλου κράτους μέλους:

(γ) ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση σύμφωνα με τη νενομισμένη διαδικασία όλα τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή, μόλις αυτές λάβουν γνώση συγκεκριμένης συμπεριφοράς ή συγκεκριμένων πράξεων παρόχου εγκατεστημένου στη Δημοκρατία ο οποίος παρέχει υπηρεσίες σε άλλα κράτη μέλη, οι οποίες, καθόσον αυτές γνωρίζουν, μπορούν να προκαλέσουν σοβαρή βλάβη στην υγεία ή την ασφάλεια των προσώπων ή στο περιβάλλον.

Πληροφορίες σχετικά με την εντιμότητα των παρόχων.

33.-(1) Οι αρμόδιες αρχές γνωστοποιούν, έπειτα από αίτηση αρμόδιας αρχής άλλου κράτους μέλους και σύμφωνα με τη νομοθεσία της Δημοκρατίας, τις πληροφορίες σχετικά με τις πειθαρχικές ή διοικητικές ενέργειες ή ποινικές κυρώσεις και με τις αποφάσεις για δόλιες χρεοκοπίες που έχουν εκδοθεί από αυτές κατά παρόχου και οι οποίες αφορούν άμεσα την επαγγελματική ικανότητα του παρόχου ή αξιοπιστία του ενημερώνοντας παράλληλα τον πάροχο της υπηρεσίας σχετικά:

Νοείται ότι οι υπό αναφορά πληροφορίες παραχωρούνται εφόσον η αίτηση που υποβάλλεται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο είναι δεόντως αιτιολογημένη, ιδίως όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους ζητούνται οι πληροφορίες αυτές.

(2) Οι κυρώσεις και ενέργειες του εδαφίου (1) κοινοποιούνται μόνο εφόσον έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση ενώ όσον αφορά τις άλλες εφαρμοστέες αποφάσεις που αναφέρονται στο εδάφιο (1), οι αρμόδιες αρχές που γνωστοποιούν τις πληροφορίες διευκρινίζουν εάν πρόκειται για τελεσίδικη απόφαση ή εάν έχει ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασεως και αναφέρουν την πιθανή ημερομηνία έκδοσης της απόφασης σχετικά με το ένδικο μέσο:

Νοείται ότι, οι αρμόδιες αρχές προσδιορίζουν τις εθνικές διατάξεις δυνάμει των οποίων ο πάροχος καταδικάστηκε ή υπέστη κυρώσεις.

(3) Τα εδάφια (1) και (2) εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των διατάξεων των περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Προστασία του Ατόμου) Νόμων του 2001 και 2003 και τα κατοχυρωμένα δικαιώματα των προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή υποστεί κυρώσεις στη Δημοκρατία, μεταξύ άλλων και από επαγγελματικούς φορείς:

Νοείται ότι τυχόν συναφείς πληροφορίες δημόσιου χαρακτήρα καθίστανται προσβάσιμες για τους καταναλωτές.

Αμοιβαία συνδρομή σε περιπτώσεις μεμονωμένων παρεκκλίσεων.

34.-(1) Όταν οι αρμόδιες αρχές σκοπεύουν να λάβουν μέτρο που προβλέπεται στο άρθρο 16, εφαρμόζεται η διαδικασία που προβλέπεται στα εδάφια (2) μέχρι (5) του παρόντος άρθρου, με την επιφύλαξη των δικαστικών διαδικασιών που ισχύουν στη Δημοκρατία, συμπεριλαμβανομένων των προκαταρκτικών διαδικασιών και πράξεων που διεξάγονται στο πλαίσιο ποινικής έρευνας.

(2) Σε περίπτωση που ο πάροχος δεν βρίσκεται εγκατεστημένος στη Δημοκρατία, οι αρμόδιες αρχές ζητούν από τις αρχές του κράτους μέλους εγκατάστασης να λάβουν μέτρα κατά του παρόχου της υπηρεσίας παρέχοντας κάθε κατάλληλη πληροφορία για την οικεία υπηρεσία και δηλώνοντας τις περιστάσεις της υπόθεσης και αναμένουν την απάντηση του κράτους μέλους εγκατάστασης ως προς το κατά πόσον ο πάροχος ασκεί νόμιμα τις δραστηριότητές του καθώς και για τα μέτρα που έλαβε ή σκοπεύει να λάβει ή, ενδεχομένως, τους λόγους για τους οποίους δεν έλαβε μέτρα.

(3) Μετά τη γνωστοποίηση του κράτους μέλους εγκατάστασης σύμφωνα με το εδάφιο (2), οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν στην Επιτροπή και στο κράτος μέλος εγκατάστασης την πρόθεσή τους να λάβουν μέτρα δηλώνοντας τα εξής:

(α) τους λόγους για τους οποίους κρίνουν ως ανεπαρκή τα μέτρα που έλαβε ή σκοπεύει να λάβει το κράτος μέλος εγκατάστασης·

(β) τους λόγους για τους οποίους κρίνουν ότι τα μέτρα που σκοπεύει να λάβει πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 16.

(4) Τα μέτρα μπορούν να ληφθούν μόνο μετά την παρέλευση προθεσμίας δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την κοινοποίηση που προβλέπεται στο εδάφιο (3).

(5) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των εδαφίων (2) μέχρι (4) του παρόντος άρθρου, σε έκτακτες περιπτώσεις οι αρμόδιες αρχές μπορούν να παρεκκλίνουν από τις διατάξεις των εδαφίων (2) μέχρι (4) και σε τέτοια περίπτωση τα μέτρα κοινοποιούνται χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή και στο κράτος μέλος εγκατάστασης, δηλώνοντας τους λόγους για τους οποίους οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι υπάρχει έκτακτη ανάγκη.

Κανονισμοί.

35. Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και οι οποίοι ρυθμίζουν οποιοδήποτε θέμα καθίσταται αναγκαίο να ρυθμιστεί για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

Αρ. Φακ.: 23.01.050.202-2009

ΕΣΖ/MAX/